

Exposé

... when nostalgia matters

9th Alumni Meet
2013

CENTRE FOR MANAGEMENT STUDIES
DIBRUGARH UNIVERSITY

CMS DU

With Best
Compliments from

PRASAD & COMPANY (PROJECT WORKS) PVT. LTD.

BCPL PROJECT SITE

ডিব্রুগড় বিশ্ববিদ্যালয় সংগীত

নিয়তং কুৰু কর্ম
নিয়তং কুৰু কর্ম
প্ৰাণে প্ৰাণে বাজে সুৰ
মহামিলনৰ আলোকে
উজলাই তুলিছে শিৰ ডিবৰুৰ॥
এন্ধাৰ বিনাশি
জ্ঞানৰ বন্তি জ্বলে
জ্বলে প্ৰেৰণাৰ ধূপ
প্ৰেম আৰু মৈত্ৰীৰ
শোভা কি যে অপৰূপ
পূবৰ সূৰুয ইযে
আকাশ সোণালী কৰে
পোহৰাই দূৰ বহুদূৰ॥
সমুখত মহাবিশ্ব
জ্বলে যৌৱন শুভ সূৰ্য
জীৱন মহাসংগ্ৰাম
আশাৰ বোলেৰে ভৰপূৰ
জ্যোতি তোৰণত জ্বলে প্ৰীতিৰ দীপালী
বাজে মিলনৰ সুৰ॥

কথা ঃ ড০ কৰবী ডেকা হাজৰিকা
সুৰ ঃ ড০ নিৰোদ বৰুৱা

Exposé

when nostalgia matters

ORGANISING COMMITTEE:
All the students, faculty members and supporting staff,
Centre for Management Studies,
Dibrugarh University

EDITORIAL CONTACT :
Cell : +91-9401704857
E-mail : spranamika@gmail.com

EDITOR:
Pranamika Saikia
MBA (FT) 2012 Batch
Centre for Management Studies
Dibrugarh University

EDITORIAL TEAM :

Kaustav Kashyap	[MBA (FT) 2012 Batch]
Mrigunka Gogoi	[MBA (FT) 2012 Batch]
Arup Bordoloi	[MBA (FT) 2012 Batch]
Madhulika Singh	[MBA (FT) 2012 Batch]
Preetishree Borkakoti	[MBA (FT) 2012 Batch]
Sudeshna Bordoloi	[MBA (FT) 2012 Batch]
Madhurjya Gohain	[MBA (FT) 2012 Batch]

Cover Page Designed by :
Santanu Das
MBA (FT) 2011 Batch
Cell : 09957320335
Email : s_antan_u89@gmail.com

CMS Extends its sincere thanks to Dibrugarh University Authority, Sponsors and Well Wishers for their Guidance, help and motivation. We would also like to thank Mr. Vishal Bawari & Kalyan Das of Designer Graphics.

Printed at:
DESIGNER GRAPHICS
H.S. Road, Dibrugarh, Tel : 0373-2322121

We apologize for any unintentional mistakes, errors and defaults.

OUR VISION

Challenging the Challenges

OUR MISSION

- To achieve academic excellence and knowledge creation through teaching research and consulting and become a role model for newly emerging centres of quality management education in the country.
- To develop professionals who are committed to excellence in their personal and professional endeavours and who have the vision, courage and dedication to initiate and manage change.
- To cater to the emerging needs of business enterprises in both traditional and new economy.
- To groom future business leaders as well as entrepreneurs.
- To strengthen development process with human face.

WHY *Exposé*

Exposé is a convergence of the alumni and the present CMSians cherishing their memorable moments spent in CMS. It is all about cherishing with profound pride the sweet memories of CMS days which are stored in the innermost depth of our minds. Once a CMSian, always remains a CMSian and continues to contribute towards enhancing the brilliant traditions of the Alma Mater through one's conscious efforts. For a general individual CMS is just an institute but for CMSians it is more than that as we also hold the values that the CMS symbolizes very close to our hearts. Through Exposé, the Alumni of CMS share with the present younger generation their nostalgic moments which gives them a sense of belonging to their much loved CMS to inculcate that kind of spirit and enthusiasm from the younger generation.

Team CMS

Contents

MESSAGES

Honorable Vice Chancellor, Dibrugarh University		5
Director, CMSDU		6
President, SAMANNAY		7

EDITORIAL

Pranamika Saikia		8

SWEET MEMORIES

Frozen Memories	Bipasha Hazarika	9
Down the Memory Lane: Facets of some untold stories	Abhinab Mahanta	11

PROSE

Discovering Who We Are And Developing The Art Of Telling Story From the Management Perspective	Parthajit Doley	13

TRAVEL DIARIES

"MAINAMOON"	Dhrubajyoti Bordoloi	15
মাওলিনং দেখিলো	শ্রীড্রিমলী ভঞ্চ	19

PHOTO GALLERY — Rupak Borgohain 21

Shreyam ... 22

DRAMA

কাল-কট	হিমাংশু দাস	23

STORY

গৰীবী হটাও	মহঃ চাজিদ আলি	35

POETRY

মদাহীলৈ মৰম	মৃদুপৱন বৰা	37
মই কোন	গায়ত্রী গোস্বামী	38
আবেলি	ঝর্ণা কাকতি	38
Life is a Book	Sourav Kumar Sarmah	39

MAKING A DIFFERENCE

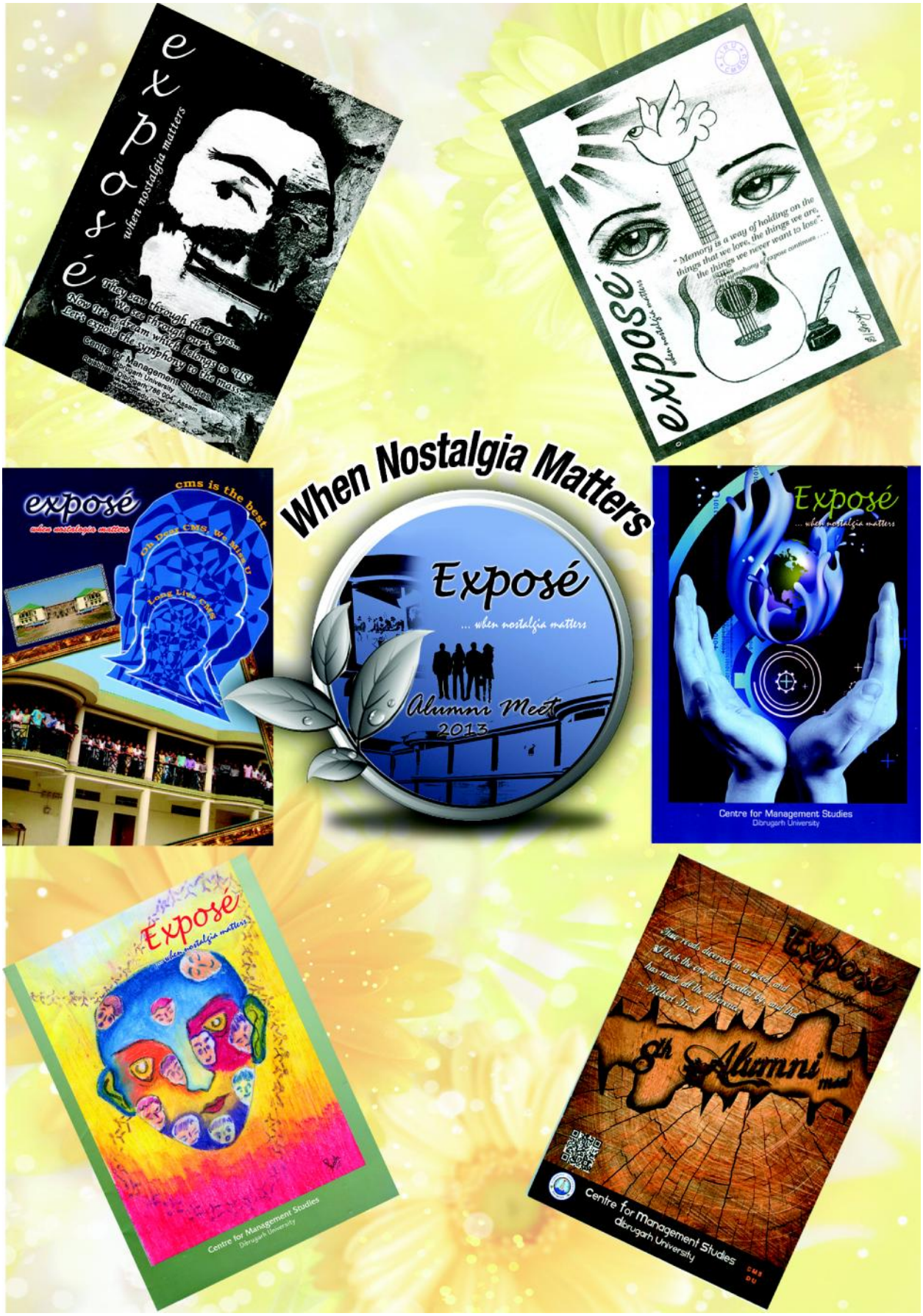
MAD	Hrishikesh Barman	40

IN BETWEEN DREAMS

Comedy of Errors		41
Revealing the Unrevealed		45

LAUGH OUT LOUD

Graffiti		48
Jokes	Pritam Dutta	49

exposé
when nostalgia matters
They saw through their eyes...
We see through our's...
Now it's a dream which belongs to CMS.
Let's expose the symphony to the mass...
Centre for Management Studies
Dibrugarh University
Dibrugarh, Pin 786 004, Assam
exposé
when nostalgia matters
"Memory is a way of holding on the things that we love, the things we are, the things we never want to lose."
...the symphony of expose continues....
When Nostalgia Matters
exposé
when nostalgia matters
cms is the best
Oh Dear CMS, We Miss U
Long Live CMS
Exposé
... when nostalgia matters
Alumni Meet
2013
Exposé
... when nostalgia matters
Centre for Management Studies
Dibrugarh University
Exposé
when nostalgia matters
Centre for Management Studies
Dibrugarh University
Exposé
"Two roads diverged in a wood, and I took the one less travelled by, and that has made all the difference."
- Robert Frost
8th Alumni meet
Centre for Management Studies
Dibrugarh University
CMS DU

Prof. Dr. A. K. Buragohain
Ph.D. (London), DIC
Vice-Chancellor

DIBRUGARH UNIVERSITY
DIBRUGARH - 786 004,
ASSAM (INDIA)
Phone : 0373-2370239 (O)
Fax : 0373-2370323
E-mail : alakkrburagohain@gmail.com

Message

Dear Ms. Pranamika,

It is a matter of pride that the Centre for Management Studies, Dibrugarh University is organizing the annual mega fest "**SANMILAN**" with the theme 'Corporate Governance - the era of technology and transparency'; a souvenir is being published by the Organizing Committee on this occasion.

The theme selected for the occasion is a relevant and timely issue especially for a management institute. Corporate Governance has gained a much higher profile in the last two decades in the wake of various corporate scandals and collapses. Corporate social responsibility has now become a part of mainstream Corporate Governance. In Corporate Governance there is an imperative need to employ the latest scientific strategies with technological interventions. However, at the end of the day what decides the efficiency and effectiveness of the Corporate Governance is the proper mindsets, attitudes and integrity of the people in the corporate system.

My good wishes for a grand success of the mega fest and congratulations to the organizing committee on the successful publication of the *'Exposé'*.

(Alak Kr. Buragohain)

Dr. Pratim Barua
Director i/c

CENTRE FOR MANAGEMENT STUDIES
Dibrugarh University
Dibrugarh-786004

Message

Dear Ms. Pranamika,

It is a great matter of pride and pleasure to know that just like previous years an Alumni Meet is being organized by "Samannay", the Alumni Association in keeping with the holding of the 10th annual "**SANMILAN**.... *Meeting of Minds*".

I am also delighted to know that in keeping with the Alumni Meet, "*Exposé*" is coming again with renewed vigor and vitality. I hope this publication will play its assigned role of providing a good platform where the past and present students can have an opportunity to share their views and experiences and generally have a good time.

I request the Alumni Association to use this platform to come up with constructive suggestions for strengthening CMS and also develop a mechanism to boost up Placements opportunities for the fresh pass-outs of the Centre.

I wish the Alumni Meet, 2013 and the creators of "*Exposé*, 2013" a grand success.

(Pratim Barua)

CMSDU ALUMNI ASSOCIATION : SAMANNAY

Biraj Hazarika
President
SAMANNAY

Message

Since graduating from CMS in 2007, my professional career has seen a lot of ups and downs. Through it all, my time at CMS has become increasingly relevant and I cherish all those moments which I have spent in CMS. In this new role as president, **SAMANNAY**, I'm grateful to all fellow members, teachers, friends and well wishers for their continuous support in bringing CMS to greater heights.

In the recent years as the student profile grows, the faculty expands and the private support of the program becomes more relevant, so does the value of the degree. If one looks for any good and successful B-school he will find that their exists a strong alumni network, a group of people who can not only help professionally in building contacts and providing leads but who can share the most valuable asset 'experiences' good or bad with you.

Exposé (name of the souvenir) is one such platform to share those pleasant/ unpleasant memories with your fellow mates, share experiences and confess what you really feel for the institute. Started few years back, *Exposé* is a wonderful concept to become nostalgic once again, it has now become an integral part of **SANMILAN** and I would personally like to congratulate the entire team on behalf of Samannay for bringing this issue on the occasion of **SANMILAN**-2013.

I wish you all the best.

Sincerely,

(Biraj Hazarika)

Editorial...

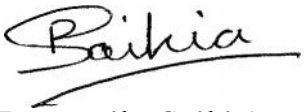
Dear Reader,

We can't stop the sunlight reaching the earth's surface, No matter what the weather is. Our alumni are like sunlight because no matter how hectic their life may be they will stand by our side to flourish CMS. So we always try to keep them by our side as they are our most precious assets. We become extremely pleased when they show their love and support towards us in today's selfish world.

Being a CMSian,we are good at maintaining work-life balance, so we end up having sweet memories lying in every corner of CMS. "*Exposé*" is just a simple platform to share those priceless moments with the coming generations and how they can utilize these times in the best possible way. CMS is not restricted to those four boundaries; it's a legacy that we need to take it further.

I would like to thank Himadri Sir for giving me the opportunity to co-ordinate and bring forward this responsibility and Mithun sir for bearing me during this time period. I again like to give thanks from bottom of my heart to all the alumni for their invaluable contribution. And yes, to those who unable to contribute, because it was pleasure interacting with you.

Before winding up I must thank the whole CMS family for their support and love to publish "*Exposé*". Your further advice and feedback is sincerely appreciated.

(Pranamika Saikia)

"FROZEN MEMORIES"

We all have the power to effect change- we just need to find the strength to harness it. With every good deed done and helping hand offered, we are making the world a better place.

What can you say about a home-sick girl who was parted first time from her family for further studies for two-years? What if she was a caring Papa's Angle & Mum's delicate darling ?

Its obvious she will be in a big mess and feels lonely. At times she gets confused, times when she needed just a pat for her achievements or sympathy when she was hurt. All these are embedded only when you are at home with dear ones; a many might feel that but its not true. Cause all these were offertories at ***Dibrugarh University*** specifically at ***CMS.***

It was the second home I earned.…

A bit different from my real home only in terms of characters where the Big-Boss role was played by - *Himadri Sir* : Don't know 'bout the rest but, I earnestly followed his principles. My second Mom was - my Hostel Warden (*Pallabi Mam*): She was one who always used to scold me for my mistakes and admire me for my deeds. Then comes the best part of the family- the persons with whom everything can be shared and snatched, you can fight, scold, hit and even kick them. Yes, my Bro' & Sis'(the ***FRIENDS***)

1. First Best friend-cum-elder sister: *Sanchayta Sarkar*. She is my personal diary on whom I write every small & big thing. Though we got only 4 months at CMS, she has been the closest friend since then.
2. Second Best Buddy-cum-my twin sister: *Jyotismita Deka*. An ever-grateful friend, a kiddo indeed a strong persona ever been in my life.

BRIEF PROFILE
Bipasha Hazarika
MBA (FT) 2010 batch.
Relationship Executive ,
Kaziranga University.

3. An elder brother: *Fohim-ud-din Ahmed*: The computer bug. *Bhai ke saath to har tarah ke pange hote hai* but ultimately he is there to protect you. It may be 5am or 9pm, just a call to Fohim- "Sure! I'll be there in 5 mins."
4. The Naughtiest & Best-Buddy: *Mridu Pawan Borah*. Friends were busy in pulling our legs but we were pulling each-other's hair. *Best-friend to naam ke the,* a single day didn't went without fighting with him. Today also we end-up our calls with a fight.

Apart from them, the other members of the family:

5. Most successful CR of CMS : *Arindam Bhattecharjee*. A down-to-earth person blessed with a talent of photography.
6. My favorite *chipkali*-the *Punjabi kudi*: *Avinash Kaur*. A philosher-cum-teacher who clears all my doubt related to life, relations & also books.
7. Ms. Snow white: *Rashmi R. Borah*. She was my first friend whom I knew before joining CMS. That time discussed a lot about dresses & hair-do but towards the end semester, the scenario turned into discussion of note, books and late night group studies. Uff!

8. *Pranami Borah*, she was named as pressure cooker, fully tensed of what she only knew that. Finally she turned into a jolly-mate by the 4th-sem. As we three were Main hostel Boarderers__ Pranami, Dimple & me, maintained a Hostel-Senti Group.

9. Lastly I want to pen down my Rakhi Bhai: *Ankit Garodia*. A smart, intelligent, cheerful and Branded Stud! who clears the mini-doubts.

Now just analyze, surrounding by such a beautiful and caring parsons how can someone miss their family? Love, care, emotions, help, support, all were present in DU. At the end of two successful years of Post-graduation we are absorbed into different cities in different jobs. Lucky is he who is still attached to ***CMS*** i.e. *Nishant Thard* (our Topper) and the rest use to meet at certain interval of time, there in our favorite hang-out place - ***University Nescafe.***

Without any second thought, I assure that we got ample of knowledge, experienced a lot, got a chance to correct ourselves and learned how to manage ourselves either individually or as a group. Most importantly, we got an opportunity to know our weaknesses and strengths which we are using right now to stand on our feet.

Hilarious thanks to every part of ***CMS, DU*** specifically the ***faculties***.

Love to all my friends,

Good Luck!

DOWN THE MEMORY LANE: FACETS OF SOME UNTOLD STORIES

BRIEF PROFILE
Abhinab Mahanta
MBA (FT) 2010 Batch
MA (English) (TU)
Development Officer, LICI. Golaghat Branch.
Abhinab3@gmail.com

Shelley says If winter comes, can spring be far behind?

When winter comes the zest and vigour of festive season knocks at the door ,the next thing that automatically comes to my mind is that it is the time to gear up for yet another edition of "SanMilan".

It has been quite a long time, since we left CMS, but the pals, moments that we shared in CMS, still remain as a vibrant hue in our landscape.

When the editor of the alumni magazine asks for an article then spontaneously I began nostalgic and went on retrospection ..

For me, personally, CMS was a new lease of life. It was really a morale-booster for me. As CMS gave me the platform to groom myself from a shy boy to a boy who always loves to be lead from the front. During our university days, from a boy who can never take heart to stand in front of public gathering, became the student Co-ordinator of SanMilan ,Training and Placement cell, Magazine Editor etc. I must confess here that these are neither my personal boosting nor exaggeration, but these are sheer outcome of constant patronage and support of my esteemed faculty members.

The days of CMS would be incomplete, if we don't mention the name of Himadri Sir. He was more than a teacher for us. I personally, visualize him as a systematic organizer and disciplinarian within him. CMS was just like a second home for him. He was the man behind the successful concept of SanMilan, Alumni Meet. He is the man who makes us aware of the various issues like "ENVIRONMENT DAY", "GANDHI JAYANTI", "EARTH HOUR "observation and thereby inculcating the trait of "professionalism" and "social responsibility" within us.

His administrative acumen and calculative management. In this context, going through a slightly personal note, I must confess that for many of us this subject was like a terror and our faces became pale. Specially, I was from literature background. I Somehow managed to score just above the pass mark.

During our time, Aradhana Madam became the chief coordinator of SanMilan. We have no doubt that she is an efficient faculty, always trying to imbibe students with ethics and professionalism. But specially we, me and Ujjal visualized another facets of Mam during those days. Apart from being a good teacher, Mam was actually a sharp maneuver and efficient organizer. We arranged that edition of SanMilan within 15 days only.

But that edition of SanMilan, though many thoughts, that due to the curtailment of cultural programme and all was not at all successful one, but I reckoned that edition as one of the best ever successful edition for more than one reason.

For the first time, SanMilan got media-coverage, thereby getting the much needed exposure having "NEWSTIME ASSAM" as the media partner and also finding coverage on

IOCL Annual Journal. Moreover, it was only on the edition that DD National took an exclusive interview of Honorable Vice Chancellor of DU. Apart from that we had some dignitaries as guest from organization of repute like IOCL, BCPL, OIL, SBI, AGVB, AIRCEL etc.

It may sound as an exaggeration but it was reality that we made our placement brochure only in two days. I was really blessed to have some of my dedicated batchmates like Subhishek and Ujjal, who even travelled to Guwahati and visited industries at their own expenses and our hard work was paid-off when HDFC bank, STAR CEMENT, CADILLA and NEWSLIVE hired our students.

For me personally, CMS days were full of fun and vigour, right from class, assignment, seminar, to running canteen in CMS campus, publishing magazine, visiting organization we were ably present. During our time me and Ujjal had another great experience of taking an interview of MD BCPL, Mr.P.Prasad.

Our batch under the tutelage of Himadri Sir did another good work. Our students gave free computer class to some of the school students of nearby villages under a programme named "IT Reach". Hope our juniors will also carry the mantle.

Professionally now we are miles away from CMS, but, still the lessons and teachings that we have learnt from CMS, still haunt us.

One of the good things that I personally feel that CMS strives to impart and imbibe with students with all-round ability. There are only few institutions which have so many activities like CMS. SanMilan, Movie club, Neuron, Prakriti, Samannay and various observations like 'Gandhi Jayanti", 'World Environment Day", 'Earth Hour" etc which gives various dimensions to students.

Innovativeness is another trait of CMS. In terms of sports, making the first twenty-twenty competition, cultural show, fashion show, T-shirt campaign, Tourism Day, Environment Day, Gandhi Jayanti, Earth Hour observation, CMS always set examples to others. Even SanMilan is the first of its kind in the entire university.

We always cherish the dream of CMS touching new heights. Still, being an alumni we desire that.

For that it is imperative to have a strong alumni network and thereby good internetworking. SanMilan and Samannay act as a good catalyst in this regard.

We feel the need of a HR meet from various industries in CMS. This can take CMS to a long way.

Frequent and surrounding industry visit is the need of the hour. It can help the student fraternity immensely in terms of exposure, training and placement.

It would be great, if every batch, try to contribute some aspect to the glory of CMS, then it will be like icing on the cake.

Now, it is up to the juniors to carry the mantle.....

Best wishes from :

PUNIT AGARWAL

SBI, GOHPUR BRANCH

DISCOVERING WHO WE ARE AND DEVELOPING THE ART OF TELLING STORY FROM THE MANAGEMENT PERSPECTIVE

BRIEF PROFILE
Parthajit Doley
MBA (FT) 2008(august) Batch
marketing
Research Scholar at Centre For Management Studies
parthajitd7@gmail.com

Storytelling is sharing of stories and events through written words, the spoken words, sounds and visual images. Storytelling is as ancient as humankind. It conveys message ,every culture has its own set of stories that have been passed on from grandmothers to mothers to daughters-the oral tradition. Every generation had learnt to colour the myths and the folk tales they tell and retell- the stories are alive in the telling. Telling stories is a way to honour our past, describe our present and shape our future. Stories can be called as a window into the world of the storyteller. Stories are also a reflection of the storyteller's social world. They can promote and strengthen the social bonds of a family, institution, community or culture.

Stories are an interactive and dynamic experience between the storyteller and the listener. It can be a ghost story, pirate story, love story, mystery, any story etc. Every time a story is told it changes because the teller tells it in his unique way while tailoring it to his audience. An effective storyteller captures the attention of listeners and accomplishes the goal of telling story, which may be to entertain, convey information, teach an important life lesson, or persuade listeners to take action of some kind. It may incorporate a combination of tone usage, animated sounds, gesture and digital tools etc.

Stories are all around us. Each of us has a story to tell. In fact, some would argue that life experience is one huge story made up of thousands of smaller stories. No one can experience "reality" in exactly the same way as another person-we all have our own stories to explain what is around us and what is happening to us and to narrate the story the teller needed to be artistic, as real artwork is based on one's own experience, memory, observation or imagination. Real artwork is not borrowed from other artists. The definition of borrowing is 'use it and give it back'. Even thieves take ownership-they do not borrow. They do not intend to return what they take. Ideas cannot be patented or copyrighted. They are free in the vapor of our lives they can only be shared through stories.

Now from management perspective; there is a resurgence of interest among today's business and organizational leaders in the ancient art of storytelling at a time when electronic communications might seem to make it obsolete; this is because any company that wishes to succeed should maintain a strong, continuous, long-term relationship with its customers, suppliers, and distributors. Companies that follow this philosophy understand the importance of communicating with their customers, suppliers, and distributors on a regular basis. In order to have this kind of relationship, customers and intermediaries have to feel good about doing business with the company. Also, customers and intermediaries should find it easy to contact the company and feel welcome when communicating with it. They should feel that they are part of a big family. Obviously, it is much easier to make customers and intermediaries feel this way if they strive to understand their needs. Stories are a powerful communication tool because they are a bridge between the head and the heart. Stories bring together images and words. They can convey

information, build relationships and ignite people into action. That is why organizations all over the world are looking at storytelling as a promising tool for organizational change. Through the success story of the organization they let people know how they are important to them their-beliefs, values, traditions, hopes and dreams.

Now, as a Management student, like any other traits that we are to develop that are pre-requisite for a good manager, storytelling for sure is one of them. Recession and its consequences of a broken job ladder, economy still moving at snail pace, job prospect still in gloomy state. For management student now it is up to us to try developing these skill and learn to master the art of storytelling as it will build awareness of how stories can be told because sooner or later we are all going to narrate a story that we correlate or align to any organization or work place. While doing so we should also learn how artists use color, line, gesture, composition, and symbol to tell a story as these are the important elements because it will definitely find its place in due course of time. It need not mentioning that the world's leading thinkers on knowledge management explore how storytelling will become the key ingredient to managing communications, education, training, and innovation in the 21st century.

Everybody is already a storyteller. We were all born a storyteller the only difference is that some of us have polished the gift, others have been sitting on it for a while, but all of us still carry it and since at the end of the day we are all to become sellers any sooner or later; a good story teller is a good story seller. So it is at the best interest of us to start working on it because storytelling will continue to have a huge presence in our contemporary lives.

With Best Compliments from :

MITTAL PHARMACY

DAILY BAZAR, TINSUKIA - 786 125, ASSAM

Shanti Bastralaya

Specialist in : **SCHOOL, COLLEGE, UNIVERSITY MEDICAL COLLEGE & ALL TYPES OF UNIFORM**

H.S. ROAD, DIBRUGARH - 786001, ASSAM , Mobile : 8011237857

"MAINAMOON"
DECEMBER 23-31, 2012

"Mainamoon"!!!!! You must be wondering, what is it? To make you understand I must tell you the story about this.

I got married in May 2012. However because of various constraints I could not go for my "Honeymoon" straight after our wedding. Therefore, in the month of December 2012, I and my wife planned for our "deferred honeymoon". As we could not name our trip as honeymoon therefore both I and my wife were in search of another name. And after some serious brainstorming sessions, we ended up in getting this name for our trip "Mainamoon". Actually, "Maina" is the pet name of my wife and therefore, the trip was named as "Mainamoon".

Now, lets come to the main issue of this article. This is about my memorable experience of travelling with my wife during December 22-31, 2012. We started from Dimapur, on 22nd of December 2012 by Jana Shatabdi Express at 4.30 PM. It was Christmas season in Nagaland at that time. The whole of Nagaland in general and Dimapur in particular were in Holiday mood. The railway station was jam packed and there was hardly any space in the platform to stand. The train had stoppage time of only 5 minutes in Dimapur and because of that; there was a big Chaos at Dimapur railway station at that time. We had two big travelling bags and one small backpack. Our bags were full of winter clothes as we planned to go to North India when the winter was at its peak. Looking at the crowd at the railway station, we had serious doubt whether we can board the train or not. When the train arrived at the platform, the chaos began, both of us wished good luck to each other and we tried to board the train. With lots of difficulty somehow both of us managed to board the train. Wooh!!!! Such a big relief. We congratulated each other on successful boarding on the train. It looks funny, but this is the truth. We boarded the train and our journey began. We got down at Chaparmukh Jn where my father in law was waiting for us. From Chaparmukh we went to my in laws place in Jagiroad and spent the night there.

BRIEF PROFILE :
Dhrubajyoti Bordoloi
MBA (FT) 2004 batch
Marketing Finance,
BE Instrumentation (JEC)
Assistant Professor,
Deptt of Business Administration
Nagaland University
Pursuing Ph.D

Next day, on 23rd December 2012 at 4 PM, we had Air India flight to Delhi from Guwahati. We arrived at Guwahati LGB International Airport at 2 PM. Then we got the news that, the flight was delayed by about 2 hrs. Again tension started. Because, we had to catch a train at Delhi at 10 PM on that day itself. But what to do? We waited in the Airport and finally boarded the flight at around 6 PM and reached Delhi at around 8.45 PM. Now, we had only 1 hr 15 minutes left. We hurriedly booked one taxi and asked the taxi driver to take us to the Delhi Sarai Rohilla railway station, from where we had to catch the "Rajasthan Sampark Kranti Express" to go to Jodhpur. We were not sure whether we could catch the train. But thanks to the taxi driver, we reached the railway station at 9.55 PM and somehow got the train. We had reservation in AC III Tier upto Jaipur and then from Jaipur to Jodhpur in AC II Tier. Funny right? This is because, the train always used to be split in Jaipur and one portion goes to

Barmer/ Bikaner and other portion goes to Jodhpur. The AC III Tier coach does not go to Jodhpur, and that's why we were left with no option but to book the ticket in AC II Tier. It was 4 AM in the morning on 24th December 2013, the time to move to AC II Tier coach. The train stopped at one station. We thought it to be Jaipur, but to our utter surprise it turned out to be Alwar. Jaipur is still at a distance of 2 hours. The train got delayed due to heavy fog in North India. At around 6 AM In the morning we reached Jaipur and we came to the AC II Tier coach and by 12.30 PM we reached Jodhpur. We were very hungry as we did not get any food till that time. After coming out of the Jodhpur railway station we took some food and searched for the hotel where we made booking. The name of the hotel was "Dhoom". We did the booking through internet. The hotel looked good only in pictures. In reality it was horrible. I will not recommend this hotel to anyone. Anyway, we decided to stay in that hotel as we did not have any other option. We took some rest and in the evening, we went out and watched a movie. We took dinner at a nearby restaurant. It was vegetarian food. Non veg food is very difficult to find in Rajasthan.

Next day morning, the Jodhpur city tour began with a visit to Umaid Bhawan Palace, Mehrangarh Fort and ended up with the Mandor Garden. It was really very nice experience in those places. The places were absolutely fantastic. In the evening we did a little bit of shopping and spend the night in the horrible "Hotel Dhoom".

26th December!! the day from which our trip became more memorable. At 9.45 AM in the morning, we boarded Marudhar Express and we were on our way to the Pink City Jaipur, the capital of Rajasthan. Around 3.30 PM, we reached Jaipur and went to the hotel where we did our booking. The name of the hotel was "Ram Singh Palace". It was an 1800 opposite experience in that hotel. This hotel was also booked through internet (www.booking.com). The hotel was far better than our expectations.

After our bad experience in Hotel Dhoom we started thinking that, booking over internet is not trustworthy. But in Jaipur our concept totally changed. We learnt one lesson that, before booking a hotel over Internet, it is better to read the review in www.tripadvisor.com. It really works. We took some rest in the hotel and in the evening, we went out and searched for "KFC". Luckily we got it in Jaipur and we happily took KFC Chicken. My wife enjoyed it more than me. As I have already told earlier, getting non veg food in Rajasthan is not so easy. After that, we hired one auto rickshaw and went to the famous 'Chokhi Dhani' of Jaipur. The beauty of that place is that, the entire Rajasthani culture, traditions, food, dances etc are available. The entry fee was Rs 700 per head with complementary dinner, but it really worth. I strongly recommend "Chokhi Dhani" to everyone. We enjoyed the whole evening to the fullest and returned back to the hotel at around 11.30 PM and had a very nice sleep.

Next day, 27th December, we had a Jaipur City Tour. Such a beautiful place!! A perfect place, for a newly wedded couple for their honeymoon. For us it was "Mainamoon". We enjoyed each and every moment of our stay in Jaipur. In between, we did some shopping also. But later on we discovered that, we were charged extra ordinarily high price by the shopkeepers. So, it is an advice for all, that don't buy anything from the shops which the taxi drivers recommend. Rather, prefer Govt owned emporiums (Not Govt registered or Govt approved). Apart from this shopping experience, Jaipur was simply awesome. In the evening, we boarded one night super to go to Delhi, from where we had our Jet Airways flight to Srinagar (Jammu and Kashmir).

The journey from Jaipur to Delhi was very eventful. The bus driver and conductor were very rough and irritating. I heard that, this is very common in North India. Around 2 AM in the morning next day, the bus stopped at one place for some time. Near to that place, there was a good restaurant. We thought that, the bus

had stopped there because of the restaurant in order to have some food. Thinking in that line, we entered that restaurant and after nearly 30-45 minutes we came out. To our surprise, we did not see the bus. It already left. My goodness!!! Now what to do? All our belongings gone including the ATM Cards and Credit Cards. Suddenly one security guard came to us and said that, the bus was waiting for us on the highway. Both I and my wife ran like Usain Bolt to that spot. We got the bus. The bus driver, conductor and the fellow passengers started scolding us for our delay in returning. We did not argue and accepted our fault. We thanked GOD that, we got the bus and our belongings.

28th December 2012, morning 5 am, we entered Delhi and got down at Mahipalpur. From Mahipalpur we were supposed to go to Airport as we had our flight to Srinagar at 11 AM. It was shivering cold at that time. The temperature might be in 2-30 C. Then, my wife insisted that, it would be better to take a hotel for a couple of hours. I agreed and took one taxi and asked the taxi driver to take us to a nearby hotel. The Mahipalpur area was near to Delhi Airport and therefore the hotels were very costly. We were charged very heavily by the hotel for a very small room. We did not have any other option, and that's why decided to take that. Later on we came to know that, the Delhi gang rape culprits were captured because of the CCTV camera, the hotel authorities installed at the entrance of the hotel.

At around 9.30 AM in the morning, we reached Delhi Airport Terminal 3, and boarded the flight to go to Srinagar. I was very excited, because I was going to a place which is known as the heaven on earth. It was Kashmir. The northern most area on India map. We landed at Srinagar Airport at around 1 PM. I had a great desire to see Kashmir since my childhood. And I landed in Kashmir. Wow!!! What a feeling, I can't express. We observed that, the Srinagar Airport was heavily guarded by the Security forces. It was quite obvious. We all know about it. We came out of the Airport and booked one Tata Sumo to go to Dal Lake in Srinagar, where we did booking in a houseboat. If someone goes to Kashmir and does not stay at houseboats on Dal Lake, then Kashmir trip is incomplete in all aspects. We reached Dal Lake gate No. 15 where a person named Mehraj was waiting for us to take us to the Houseboat by a boat. That boat is known as "Shikara". We observed that, there are hundreds of Shikaras plying in the Dal Lake. What a beautiful scenario. While boarding at the Shikaras, Shammi Kapoors famous film which I watched during my childhood "Kashmir Ki Kali" came to my mind. All the Shikaras were very nicely decorated. While we were travelling to our houseboat, I crossed three houseboats "Gul", "Gulshan" and "Gulfam" on our way. A famous Doordarshan serial "Gul Gulshan Gulfam" was telecasted way back in late 80's or early 90's. I still remember those moments of my childhood and really it was an amazing feeling seeing those things by my own eyes. After around 15 minutes we reached our houseboat "Golden Hopes" where we had advanced booking. The owner welcomed us on the houseboat and we were provided a very nice room. All the houseboats on the Dal Lake used to have one drawing room, one dining room and a couple of bed rooms. Total homely comfort. After resting there for a while we opted for a Shikara ride on Dal Lake. During our ride, we observed that, on the Dal Lake, over the boats, there are quite a large number of shops including Govt Emporiums were available where the tourists can do their shopping. Almost everything was available in the shops. We entered one shop and purchased some Kashmiri Shawls and some winter clothes at quite a reasonable rate. My wife enjoyed it like anything. Then we had a very romantic photosession over the Shikara, by a professional photographer. We were provided Kashmiri traditional dresses by the photographer on hire basis and he took some beautiful and romantic snaps. Those snaps are still available on my facebook profile. For Kashmiri people, tourism is their bread and butter, and that's why they are very much conscious to make the tourists happy under any cost. The Kashmiri people are very good at heart as per my opinion. In the

evening, we had an informal chat with the houseboat owner over the Kashmir issue. I really feel pity for them. The real incidents which he described to us were unimaginable. However, I do believe that, the general Kashmiris are misleaded by the so called Kashmiri leaders. Anyway I won't go further on this Kashmir problem. Lets come back to "Mainamoon".

Next day, on 29th December 2012, we planned to go to Gulmarg. But due to heavy snowfall at Gulmarg, we could not go there. May be next time when I'll visit Kashmir, I'll go there. We planned for a Srinagar city tour. We hired one Chevrolet Tavera vehicle for the day. First we visited the famous Sankaracharya temple. I remembered the movie, "Mission Kashmir". The Sankaracharya temple was at a hill top. It was a high security area. Mobile phones, cameras were not allowed to be taken inside the temple and that's why we kept these things in our vehicle. We had to walk a lot reaching the temple. It was very steep. We had to cross nearly 250 steps upwards. As we were going up, we experienced difficulty in breathing. And all of a sudden, snowfall started. What a moment!!!!. I never experienced snowfall in my life. We enjoyed it to the fullest. The breathing problem suddenly disappeared and we enjoyed it to the fullest. After some time we returned from the temple and continued our trip and visited the famous Shalimaar Bag, Moghul Garden, Hazratbal Dargah, Lal Chowk etc etc. While going to Hazratbal Dargah, we saw University of Kashmir. I went inside the campus and observed that, the infrastructure of the University is quite good. After some time we took our lunch and did some shopping in the market and returned to our houseboat and spent the night there.

I forgot to mention about the Kashmiri food. Believe me; it is almost similar to our Assamese food. Rice, dal, sabzi, fish, chicken, everything is cooked the same way as we cook our food at home. Another thing, I found a lot of similarity between Srinagar and Guwahati. Srinagar looks almost same as Guwahati. Surrounded by hill from three sides and Dal Lake on one side.

Our trip was at the last stage. Next day, the 30th December 2012 at around 1.30 pm we had our flight to Delhi. The owner of the houseboat advised us to go to the Airport early as because, it was very high security zone and around 4 layers of security cover is available at the Airport. To cross the security cover at the Airport is a herculean task. We arrived at the Airport at 11 am and I saw there was a very long queue in front of the main entrance. From the entry gates, we found that, whatever the houseboat owner was telling to us was very true. We reached the airport quite early so we did not have much trouble. However, I never experienced such a tight security cover in any Airport. At last we boarded the flight. When the flight took off, we could see the glimpse of the great Himalaya fully covered with snow. Such a wonderful sight! Really, it was Kashmir, the 'Heaven on Earth'!

We landed at Delhi airport after some time where my friend Prantik was waiting for us at the airport. We went to his place at Dwarka and spent the night there. In between we made a visit to the famous Sarojini Nagar market at Delhi and did some shopping. It was Prantik's birthday and he treated us at the Assam House of Delhi.

Next day, 31stDecember 2013 morning at around 7 am we had our return flight to Guwahati. We woke up early and Prantik dropped us at the airport. We boarded the Air India flight to return back to Guwahati and then to Dimapur. We were very sad as because, our trip was over. However these sweet memories of "Mainamoon" will always linger in our memory. We reached Guwahati at around 10 am. We had some time on our hand, and we took our lunch at "Kharika" restaurant in Guwahati. Then we boarded B G Express and reached Dimapur at 8 pm. We took one auto and reached our home. It was New Year eve. We were very tired but we did not sleep. At 12 midnight, Both I and my wife wished each other

"HAPPY NEW YEAR!!!!"

মাওলিনং দেখিলো

শ্রীড্রিমলী ভওৰ
প্রাক্তন ছাত্রী
পর্যটন বিভাগ (২০০৯-১০)

সময় পৰা ৭ বাজি ৪০ মিনিট, ২০ ডিচেম্বৰ, ২০১২। বছৰেকীয়া পৰীক্ষাৰ অন্তত স্কুল বন্ধ থকা বাবে স্কুলৰ শিক্ষক-শিক্ষয়িত্রীসকলৰ লগত আমি শ্বিলঙলৈ উলিওৱা যাত্রাৰ আজি দ্বিতীয় দিন। অতিপাত হাড কঁপোৱা ঠাণ্ডা। চৌদিশে মাথোঁ ডাৰৰ, কুঁৱলী আৰু মাথোঁ ডাৰৰ। পূৰ্বে নির্ধাৰিত কৰি থোৱা সময় অনুসৰি ৭-৩০ বজাত আমাৰ গাডী আহি হোটেলৰ সন্মুখত ৰ'লহি। আমি আটায়ে ঠাণ্ডাত কঁপি কঁপি গাডীৰ ওচৰ পালোহি। শ্বিলঙৰ সহ্য কৰিব নোৱাৰা ডিচেম্বৰ মাহৰ তীব্র ঠাণ্ডা। কোনোমতে গাডীত হিটাৰ অন কৰাতহে সকলো অকণ স্বাভাৱিক অৱস্থালৈ আহোঁ। পূৰ্বৰ পৰিকল্পনা মতে আমি বিখ্যাত মাওলিনং গাঁৱলৈ যোৱাৰ বাবে সাজু হ'লো। কুঁৱলীয়ে ধূসৰিত আকাশ-বতাহ আৰু ধৰিত্রী। যেন স্বর্গৰপৰা কোনোবা দেৱ-দেৱীয়ে শুভ্র চাদৰ এখনহে আমাৰ আগমনৰ বাবে পাৰি থৈছে। হেড্লাইট জ্বলাই আমি লাহে লাহে শ্বিলঙৰ পৰা ৯০ কিঃ মিঃ দূৰত থকা আমাৰ গন্তব্যস্থানলৈ গতি কৰিলো। আমাৰ যাত্রী আছিলো আঠজন। ড্রাইভাৰৰ সৈতে নজন। ড্রাইভাৰজন পৰিপক্ক আছিল বাবে যাত্রা পথত কোনো ধৰণৰ অসুবিধা নোহোৱাকৈ আমাৰ গাডী শ্বিলঙৰ একাঁ-বেঁকা পথৰ মাজেৰে আগবাঢিলৈ ধৰিলে। গাডী চলিবলৈ আৰম্ভ কৰাৰ কিছু সময়ৰ পিছৰ পৰাই এক আনন্দমুখৰ পৰিবেশৰ সৃষ্টি হ'ল । কোনোৱে গান গাইছে, কোনোৱে আকৌ বহি থকাৰে পৰাই হাত-ডিঙি ভাঙি গানৰ তালে তালে নচাৰ প্রয়াস কৰিছে, কোনোৱে আকৌ তুলিছে কৌতুকৰ আড্ডা। বতৰটোও লাহে লাহে ফৰকাল হৈ অহাত আমাৰ মনবোৰ দুগুণে আনন্দিত হ'ল। সূর্যৰ প্রথম কিৰণে শ্বিলঙৰ বুকুত চুমা আঁকি কুঁৱলীবোৰ নিমিষতে নাইকিয়া কৰি পেলালে। খিৰিকীৰে বাহিৰলৈ চাই দেখিলো পাৰাপাৰ নেদেখা প্রকৃতিৰ সেউজীয়া নোমাল আঁচল। ক'লা কিচ্কিচিয়া সাপ এডালৰ দৰে পৰি থকা মসৃণ পথৰ দুয়োকাষে থকা সেউজীয়া পাহাৰৰ মাজে মাজে আমাৰ গাডীখন লাহে লাহে আগবাঢিলৈ ধৰিলে। প্রকৃতিৰ এনে অপৰূপ সৌন্দর্যই আমাক বাকৰুদ্ধ কৰি তলিলে। মাওলিনং গাঁৱলৈ এই চাৰে -তিনিঘণ্টীয়া যাত্রাপথত শ্বিলঙৰ মনোমোহা সৌন্দর্যই আমাৰ মন-প্রাণ ভৰাই তুলিলে। অৱশেষত প্রায় দহমান বজাত আমি খাছী পাহাৰৰ বকৰ আমাৰ লক্ষ্যস্থানত উপনীত হওঁ।

মাওলিনং— যাক কোৱা হয় 'ভগৱানৰ স্ব-বাগিচা' (God's own garden)। ২০০৩ চনত এছিয়াৰ ভিতৰত শ্রেষ্ঠতম পৰিষ্কাৰ গাঁওৰূপে আৰু ২০০৫ চনত ভাৰতৰ শ্রেষ্ঠতম পৰিষ্কাৰ গাঁওৰূপে স্বীকৃতিপ্রাপ্ত এইখনেই হ'ল-মাওলিনং গাঁও। এখন সাধাৰণ গাঁৱৰ পৰা বিশ্ববিখ্যাত হোৱা মাওলিনং গাঁৱলৈ ইয়াৰ বাসিন্দাসকলৰ ভূমিকা অনস্বীকার্য। গাঁৱৰ প্রত্যেকজন ব্যক্তিয়েই নিজৰ ঘৰখনৰ লগতে গাঁওখনো পৰিষ্কাৰ কৰি কৰি ৰখাটো অন্যতম কর্তব্য বুলি বিবেচনা কৰে। চৌদিশে পাহাৰ, গছ-গছনিৰে আবৃত মাওলিনঙৰ প্রাকৃতিক সৌন্দর্য বর্ণনাতীত। প্রত্যেকজন গাঁওবাসীয়েই নিজ গাঁওখনক লৈ গৌৰৱ অনুভৱ কৰে। বিশেষকৈ বাৰিষাকালত মাওলিনং অধিক আকর্ষণীয় হৈ উঠে। এফালে চিৰ সেউজীয়া পাহাৰৰ বুকুত সঞ্চিত থকা থুপি থুপি গছৰ কোমলীয়া পাতৰ মোহনীয়তা, আনফালে আকৌ অবিশ্রান্ত জলপ্রপাতৰ পৰা ওলাই অহা চিৰপ্রৱাহমান জলধাৰৰ কুল্-কুল্ শব্দ। এনেদৰেই প্রাকৃতিক শোভাৰে মাওলিনঙে বিশ্বৰ বিভিন্ন প্রা পর্যটকসকলক হাত বাউল দি অবিৰামভাৱে মাতি আছে। এই মুহূর্তত মাওলিনঙৰ প্রাকৃতিক শোভা যিমানেই বর্ণনা নকৰো কিয় সেয়া সকলো কম হ'ব।

পৰিষ্কাৰ-পৰিচ্ছন্নতাক মাওলিনংবাসীয়ে এক অতিকে পৰণি পৰম্পৰা হিচাপে বিবেচনা কৰি আহিছে যিটো ধাৰণা বৰ্তমান প্ৰত্যেকজন গাঁওবাসীৰ শিৰাই শিৰাই প্ৰৱাহিত হৈ আছে। প্ৰত্যেকজন গাঁওবাসীয়ে গছৰ সৰাপাত আৰু পথৰ দাঁতিত থকা জাবৰ-যোঁথৰ বটলি ডাষ্টবিনত পেলোৱাটো গাঁওখনৰ প্ৰায় সকলো সময়ৰে এক চিনাকি দৃশ্য। গাঁওখনৰ চুকে-কোণে থোৱা বাঁহেৰে নিৰ্মিত প্ৰত্যেকটো ডাষ্টবিনে মাওলিনংবাসীৰ পৰিৱেশৰ প্ৰতি থকা দায়বদ্ধতাৰ দিশটোকেই সূচায়। ইয়াৰ উপৰি প্ৰায় সকলো গাঁওবাসীৰ ঘৰ কাঠ আৰু বাঁহেৰে নিৰ্মিত. ঘৰৰ সন্মুখভাগত সৰু সৰু গছ. অৰ্কিড. ফুলনি আৰু গেটৰ ওচৰতো বাঁহ নিৰ্মিত ডাষ্টবিন থকা আমাৰ চকুত পৰিছিল। ঘৰৰ আচ্বাব আদিও কাঠ আৰু বাঁহেৰে নিৰ্মিত য'ত ঘৰৰ ভিতৰতো এটা চকত ডাষ্টবিন ৰখা দেখিছিলো।

মাওলিনঙৰ মাজেৰে খোজকাটি গৈ থাকোঁতে গাঁৱৰ মাজতে সৰু সৰু চাহৰ দোকান আমাৰ চকুত পৰিল। আমি এখন্তেক বহি তাৰো সোৱাদ ল'লো। দিনটোৰ অৱস চাহকাপে ভালেখিনি কমাই পেলালে। গাঁৱৰ মাজে মাজে খোজকাটি গৈ থাকোঁতে ভাবিলো আমাৰ অসমৰ গাঁওবোৰো যদি এনেকুৱা হ'লহেঁতেন। মাওলিনংবাসী আন গাঁওবাসীৰ বাবে সঁচাকৈয়ে ঈৰ্ষাৰ পাত্ৰ। মাওলিনং ভাৰত-বাংলাদেশ সীমান্তত অৱস্থিত বাবে আমি সকলোৱে বিহংগম দৃষ্টিৰে বাংলাদেশৰ অপৰূপ সৌন্দৰ্যও উপভোগ নকৰাকৈ থাকিব নোৱাৰিলো। শিক্ষাৰ ফালৰ পৰাও মাওলিনং লে ল'বলগীয়া। লোকপিয়ল অনসৰি মাওলিনঙৰ সাক্ষৰতা হাৰ শতকৰা এশ শতাংশ। দৈনন্দিন ব্যৱহাৰ্য ভাষাও হ'ল ইংৰাজী। গাঁওখনত থলুৱা শিক্ষক নিযুক্তিপ্ৰাপ্ত এখন ইংৰাজী মাধ্যমৰ মজলীয়া বিদ্যালয়ো আছে। গাঁওবাসী নিত্য ব্যৱহাৰ্য সা-সামগ্ৰী ক্ৰয়ৰ বাবে প্ৰায় দুঘণ্টা আঁতৰত থকা সাপ্তাহিক বজাৰলৈ যাব লাগে। পৰিবহণৰ বাবে বাছ আছে যদিও থলুৱা লোকৰ লগতে অধিক সংখ্যক পৰ্যটকেই চিৰসেউজীয়া অৰণ্যৰ মাজে মাজে পথৰ দাঁতিয়ে দাঁতিয়ে খোজকাটি যাবলৈকে ভাল পায়। পৰ্যটন উদ্যোগ হৈছে মাওলিনংবাসীৰ জীৱন-ধাৰণৰ অন্যতম উপায়।

দিনটোৰ বহু অভিজ্ঞতা বটলাৰ অন্তত আমি আটায়ে গাঁৱৰ মুখিয়ালৰ অনুৰোধ মৰ্মে তেওঁৰ ঘৰতে দুপৰীয়াৰ আহাৰ গ্ৰহণৰ বাবে সিদ্ধান্ত ল'লো। ঘৰৰ ভিতৰলৈ সোমাই গ'লে... কি এক পৰিষ্কাৰ পৰিৱেশ! মুখ-হাত ধুই আহি পোনে পোনেই খাবলৈ বহিলো। ৰন্ধন প্ৰকৰণসমূহ লক্ষ্য কৰি গম পালো সকলোবোৰ থলুৱাভাৱে ঘৰতে ৰন্ধা খাদ্য। এক সুন্দৰ গোন্ধই সকলোৰে পেটৰ ভোকটোক আৰু বঢাই তুলিলে। আমি আটায়ে অতি সুন্দৰকৈ খাই বৈ লাহে লাহে ওভতনি যাত্ৰা আৰম্ভ কৰিলো আকৌ সেই একেই সেউজীয়াৰ মাজেৰে। চকু মদি দিলো আনন্দত আৰু অনুভৱ কৰিবৰ চেষ্টা কৰিলো সপোন সপোন লগা দিনটোৰ পাৰ হৈ অহা আনন্দমুধৰ সময়খিনিৰ। অনুভৱ কৰিবৰ চেষ্টা কৰিলো মাওলিনংবাসীৰ কৰ্তব্যপৰায়ণতা। খিৰিকীৰে বাহিৰলৈ চাই দেখিলো বেলিটো পাহাৰৰ সিপাৰে লুকাই ছে। গাড়ীৰ ভিতৰৰ সহযাত্ৰীসকলো ইতিমধ্যে নিদ্ৰাদেৱীৰ কোলাত ঢলি পৰিছে। ময়ো লাহে লাহে ভাগৰ অৱসাদে জুমুৰি দি ধৰা মোৰ চকহাল এক গভীৰ প্ৰশান্তিত মদি দিবৰ চেষ্টা কৰিলো।

With Best Compliments from :

Phone: (0374) 2338284

MITRA AGENCY & CO.

BOOK-SELLERS, PUBLISHERS & STATIONERY DEALERS

P.O. TINSUKIA - 786 125, ASSAM

Danthen waterfall, Shillong

BRIEF PROFILE

Rupak Borgohain

PGDTM 2008 batch

Purvy Discovery,Dibrugarh Assam.

rupakborgohain@rediffmail.com

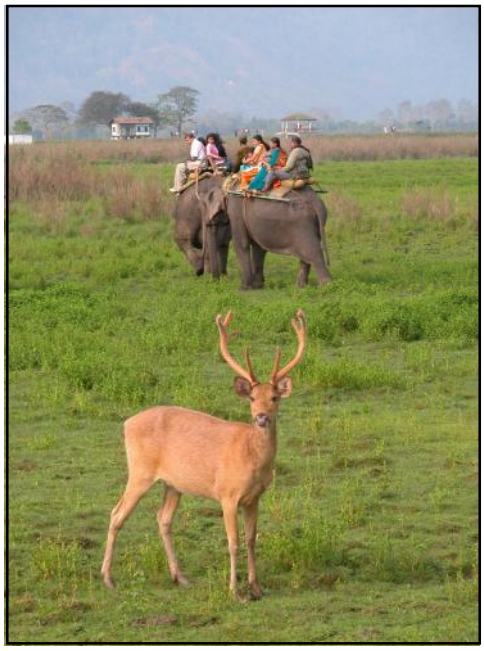
Namdapha to Trail

Menchuka, Arunachal Pradesh

Small streams, Meghalaya

Kaziranga National Park, Assam

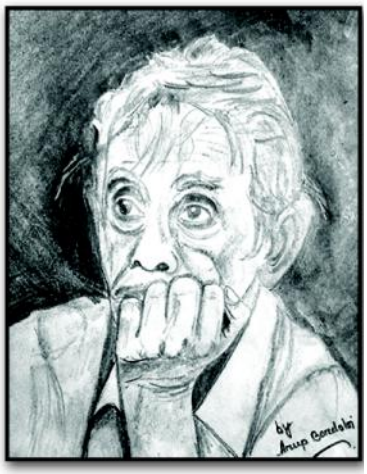
Kowai (Pan) chewing Khasi at Shillong peak

Shreyam ...

কাল-কট

('কাল-কট' বিশ্ববিদ্যালয় সপ্তাহৰ 'পৰ্ণাংগ নাটৰ' পাণ্ডুলিপি প্ৰতিযোগিতাত দ্বিতীয় স্থানপ্ৰাপ্ত

হিমাংশু দাস
ব্যৱস্থাপনা অধ্যয়ন কেন্দ্ৰ
এম.বি.এ. ২০১১-১৩ বৰ্ষ
das.himangshu35@gmail.com

চৰিত্ৰ বিশ্লেষণ

পৰমা ঃ ঘৰৰ মৰৰ্ব্বী (৬৫ বছৰ)
বিমল ঃ পৰমাৰ বৰপত্ৰ (৩৫ বছৰ)
জৰি ঃ বিমলৰ পত্নী (২৮ বছৰ)
জীৱন ঃ পৰমাৰ দ্বিতীয় পত্ৰ (২৮ বছৰ)
সপোন ঃ পৰমাৰ তোলনীয়া পত্ৰ (২৮ বছৰ)
বিনয় ঃ লগুৱা (৩২ বছৰ)
পিংকী ঃ বিমল-জৰিৰ সন্তান (৬ বছৰ)
কে.কে.কে. ঃ খলনায়ক (২৭ বছৰ)
মেক ঃ খলনায়কৰ লগৰীয়া (২৫ বছৰ)

বিপিন, কমল, মোহন, ৰমেন বিনয়ৰ সমনীয়া

দৃশ্য - ১

ৰাজহুৱা ঠাই এটকৰাত এটা সামান্য যৰ আড্ডা চলি আছে। দজনে মিলি কেৰম খেলি আছে। ৰমেনে চেলফোনত এটা গান বজাই আছে। কাষৰ বেঞ্চখনত বিপিন, মোহন বহি থাকে। বিপিনে বাতৰি কাকত পঢি আছে।

বিপিন ঃ ঐ ৰমেন, কালি খেল চালি নে নাই?
ৰমেন ঃ অ' চালো। মাষ্টাৰে কি খেলিলে অ'। অকলে শেষ কৰি দিলে।
মোহন ঃ ইণ্ডিয়াৰনো আৰু কি? এদিন জিকে, এদিন হাৰে।
ৰমেন ঃ ইণ্ডিয়াৰ বলিং চাইডটো খব দৰ্বল হৈ আছে। জাহিৰ খানে অকলেনো কিমান চম্ভালিব?
কমল ঃ ঐ ক্ৰিকেটক পিছত চম্ভালিবি দেচোন আগতে নিজৰ খেল চম্ভাল।
বিপিন ঃ অকল বলিঙেইনহয়, ভাৰতৰ ফিল্ডিঙতো বহুত ভল আছে। ধোনীৰো বহুত ভল আছে। সি বলাৰক ইউজ কৰিবই জনা নাই। আৰু সি ইউচফক ওৰান ডাউন কিয় নমাব লাগে?
কমল ঃ ঐ ৰমেন, তোৰ তাত ধোনীৰ ফোন নাম্বাৰ আছে নেকি অ'?
ৰমেন ঃ কিয়?
কমল ঃ নহয় মানে, ইয়াৰ কমেণ্টটো ধোনীক দি দিব পাৰিলো হয়।
(আটায়ে হাঁহে।)
বিপিন ঃ ঐ খেল নেখেলিব পাৰো, কিন্তু ক্ৰিকেট সম্পৰ্কীয় অভিজ্ঞতা ধো কোনোগুণে কম নহয় বজিছ?
কমল ঃ হ'ব দে, তোৰ অভিজ্ঞতা তোৰ লগত ৰাখ। ঐ বেলেগ গান এটা বজাঅ'।
মোহন ঃ বিহু লগা বিহু।
(ৰমেনে 'বাতি ভৰাই চিৰা...' গান লগায়।)
কমল ঃ এই একেটা গানকেনো কিমান নবজাৱ? শুনি শুনি আমনি লাগি গৈছে। বেলেগ বজাচোন।
(ৰমেনে আকৌ বেলেগ গান এটা বজায়। তেনেতে তাৰ ফোন আহে।)
কমল ঃ কি হ'ল অ'?
ৰমেন ঃ ৰ' ফোন এটা আহিছে। (ৰিচিভ কৰে, মিঠা সৰত) অ' কোৱা... আবেলি কিয়? ক্লাছ কেইটাত আছে তোমৰ? অ' আবেলি চিউচন আছে নহয়, তেতিয়া লগ পাম দিয়া।
কমল ঃ হ'ল আৰু, আমাৰ প্ৰেমকমাৰৰ গাত প্ৰেমৰ বতাহ বলিলেই। ঐ কেইটাত টাইম দিছে?
ৰমেন ঃ এ নহয় অ' বেলেগৰ ফোন।

কমল ঃ হ'ব দে মিছা মাতিব নালাগে।
(তেনেতে আধা পাগল, আচহুৱা প্রকতিৰ সপোন ৰাস্তাৰে আহি থাকে।)

কমল ঃ ঐ এইটো সপোন নহয় নে?

ৰমেন ঃ অ'তো। সপোনেই হয়।

কমল ঃ সপোন, অ' সপোন।

ৰমেন ঃ সপোন।
(ঘৰি সিহঁতৰ সন্মখলৈ আহে।)

সপোন ঃ কাক মাতিছে?

কমল ঃ তোকেইতো মাতিছো।

সপোন ঃ মোৰ নাম সপোন নেকি? আপোনালোকে কেনেকৈ জানিলে? মইতো নিজেই নাজানো যে মোৰ নাম সপোন। হা হা— না নহয় মোৰ নাম সপোন হ'ব নোৱৰে। মই সপোন নহয়। ..... সত্যমেৱ জয়তে... সত্যৰ জয় হ'ব....।
(গুচি যায়।)

কমল ঃ ঐ ইয়াৰ অৱস্থা এনে কেনেকৈ হ'ল অ' ইতো আগতে এনেকৱা নাছিল।

ৰমেন ঃ অ'তো।

মোহন ঃ শুনিছো ই মিছা বদনামী হৈ এনেকৱা হ'ল।

ৰমেন ঃ এহ কেৱল বদনামী হ'লেই এনেকৱা হ'বনে? কিবা বেলেগ কথাও আছে নিশ্চয়।

কমল ঃ ৰ, সৌটো বিনয় আহিছে। তাকে সোধো। (বিনয় আহে) অ' বিনয়, অলপ আগতে সপোনক দেখিছিলো। তাৰ কেনেকৈ এইটো অৱস্থা হ'ল অ'?

ৰমেন ঃ কিয়, সিতো আগতে এনেকৱা নাছিল।

ৰমেন ঃ সি বোলে কিবা বদনামী হৈছিল।

বিনয় ঃ বদনামী নহয়, পৰিস্থিতিৰ নিষ্ঠৰতা। ত সপোনদা আগতে এনেকৱা নাছিল। তহঁতৰ নিচিনা, তহঁতৰ মাজৰে এজন আছিল। সঁচা অর্থত এজন ভাল মানহ আছিল, যি সকলোকে আপোন কৰি ল'ব পাৰিছিল।

কমল ঃ তেনেহ'লে সি এনেকৱা কেনেকৈ হ'ল?

বিনয় ঃ এৰোৰ বহুত কথা। B.Com. পাছ কৰাৰ পিছত এবছৰীয়া Diploma Training এটাৰৰ কাৰণে দিল্লীলৈ গৈছিল। যোৱ বছৰৰ কথা। সেই দিনা স Training শেষ কৰি ঘৰলৈ অহাৰ কথা। ঘৰৰ সকলোৱে সেইদিনা সপোনদা অহালৈ অধীৰ আগ্রহেৰে বাট চাই আছিল....।

দৃশ্য - ২
(অতীতৰ দৃশ্য)

(ঘৰত সপোনক আদৰাৰ প্রস্তুতি চলিছে। পৰমাৰ ঘৰৰ দশ্য, বিনয় ককাইদেৱে ঘৰটো পৰিষ্কাৰ কৰি আছে আৰু এটা চকত পিংকী খোঁ আছে।)

পিংকী ঃ বিনয় ককাইদেউ, সপোন খৰা কেতি আহিব?

বিনয় ঃ আহিব অ', আহিব।

পিংকী ঃ কিন্তু কেকিয়া?

বিনয় ঃ যেতিয়া সপোন অহা ৰেল গাড়ীখন সাক্ষাত আহি ষ্টেচনত উপস্থিত হ'ব তাৰ অল' পিছতে সাপোন আহি ঘৰ পাবহি।

পিংকী ঃ তমি কি কৈছা এইবোৰ। মই একো বজা নাই।

বিনয় ঃ ধেৎ আকৰীজনী। এনেকৱা আকল হৈছে যেন তাইলৈ সপোনে সোণৰ পতলাহে লৈ আহিব।

পিংকী ঃ আনিবতো... সোণৰ নহ'লে কি হ' সপোন খৰাই কৈছিলে, মই যদি পৰীক্ষাত প্রথম হৈ পাছ কৰো, তেতিয়া হ'লে মোলে' পতলা, চকলেট...

বিনয় ঃ অ'... কথা মানে সেইটো। তই মানে চ ফিটিং কৰিয়েই থৈছ।
(বিমলে প্রস্তুত হৈ অফিচলৈ যাবলৈ ওলাই

আহে।)

বিমল ঃ ককাইদেউ, এই আমাৰ সপোন কেতিয়া আহি পাব অ'?

(নেপথ্যত গাড়ী ৰখোৱা শব্দ হয়, সপোন আৰু জীৱন ঘৰলৈ সোমাই আহে।)

বিনয় ঃ কেতিয়া মানে বোপা... এইয়া পালেহিয়েই।

(সপোন আৰু জীৱন দয়ো কান্ধত ধ সোমাই আহে। দয়োৰে হাতত দটা ডাঙৰ বেগ)

পিংকী ঃ সপোন আহি ে সপোন আহিলে।

(দৌৰি গৈ সাৱটি ধৰে।)

বিমল ঃ সপোন আহিলি?

সপোন ঃ অ' দাদা।

বিমল ঃ ভালে ভ পালিহি?

সপোন ঃ অ' তই ভালে আছ?

বিমল ঃ আছো দে।

সপোন ঃ আৰু আমাৰ বিনয় ককাইদেউ (ধেমালিৰ সৰত কয়)

বিয়ন ঃ তই ভালে আছ যেতিয়া মোৰো ভালেই দে।

(দেউতা সোমাই আহে।)

দেউতা ঃ সপোন আহিলি?

সপোন ঃ দেউতা (গৈ সেৱা কৰে)

দেউতা ঃ হ'ব সপোন।

পিংকী ঃ খৰা খৰা... মোলে' কি আনিছা?

সপোন ঃ অ'... কিবা আনিব দিছিলি বলি পাহ থাকিলো নহয়।

(পিংকী অভিমানেৰে এচকত গৈ ঠিয় হয়। সপোনে বেগৰ পৰা বস্তুবোৰ উলি সকলোকে দিব ধৰে।)

সপোন ঃ দেউতা এইয়া ল'বা, তোমাৰ কাৰণে আনিছো।

দেউতা ঃ অ', ধতিচোন... এ তইনো এইবোৰ কি আনিব লাগে?

সপোন ঃ মৰমতে আনিছো।

দেউতা ঃ হা-হা-হা। অ' তহঁতে .....

সপোন ঃ আৰু ককাইদেউ, তোমাৰ কাৰণেও মই বস্তু এটা আনিছো।

বিনয় ঃ কি?

সপোন ঃ তোমাৰ হেৰোৱা যৌৱন ঘৰাই পোৱা ঔষধ।

বিনয় ঃ কি?

সপোন ঃ এয়া, চলি লগোৱা ৰং আৰু ম লগোৱা ক্ৰীম।

বিনয় ঃ অ' হা-হা-হা।

দেউতা ঃ অ' তহঁ এইবোৰ এতিয়া বন্ধ ক সপোন তই গৈ গা পা ধ অলপ জিৰণি ল। বিনয়, তই তাক পানী যোগাৰ কৰি দে।

বিনয় ঃ হ'ব দেউতা।

(দেউতা ভিতৰলৈ প্ৰস্থান কৰে।)

সপোন ঃ আৰু এইয়া পিংকীৰ কাৰণে (পতলা আৰু উপহাৰৰ টোপোলা আগবঢাই দিয়ে।)

পিংকী ঃ এয়াহে আমাৰ সপোন খৰা। (পিংকীয়ে চকত গৈ উপহাৰবোৰ খলি চাব ধৰে।)

জীৱন ঃ বাকী মানে মইহে ৰ'লো।

সপোন ঃ (বিনয়ৰ ফালে ইংগিত দি) অ' তই কিবা সৰু ল'ৰা নেকি? তেতিয়াহ'লে তোকো দি লাগিব পিংকীৰ দৰে।

জীৱন ঃ মোক এনেও নালাগে।

সপোন ঃ এয়া ল। (এটা কাপোৰৰ টোপোলা আগবঢাই দিয়ে) আৰে, মই তোৰ কাৰণে একো নানিম? কেনেকৈ ভাবিলি? আৰে তোৰ কাৰণেতো জানো হাজিৰ।

জৰি ঃ (সোমাই আহে) পিংকী, ধেমালি শেষ হ'ব হোৱাই নাই নেকি? হ'মৰ্ৰক কৰিব আছেনে?

সপোন ঃ নবৌ, কেনে আছা?

জৰি ঃ কোন— মই? মোৰ ভালেই।

সপোন ঃ এয়া লোৱা।

জৰি ঃ কি?

সপোন ঃ শাৰী।

জৰি ঃ এনেকৰা শাৰী মাহঁতৰ ঘৰৰ কাম ব বাইজনীয়েও নিপিন্ধে আৰু উপহাৰ দি মোৰ মন ভলোৱাৰ চেষ্টা কৰি লাভ নাই।

(জৰি পিংকীক লৈ ভিতৰলৈ গুচি যায়।)

জীৱন ঃ সপোন... নবৌৰ কথাবোৰ তই নাৰাখিবি। তই জানই চোন নবৌ কেনেকৰা।

সপোন ঃ ধেৎ, কি যে কৰ? বা দে। ব'ল এতি ভিতৰলৈ ব'ল।

(জীৱন আৰু সপোন ভিতৰলৈ সোমা যায়।)

দৃশ্য - ৩

কলেজ চ'ক এটাত মেক আৰু কে. কে. কে. ঠিয় হৈ থাকে। ৰাস্তাৰে কলেজৰ ল'ৰা-ছোৱালীবোৰ অহা-যোৱা কৰি থাকে।

মেক ঃ বচ্ আজি নাহিবই নেকি?

কে.কে.কে. ঃ চপ্ থাক। যি টি বকি নাথাক। ঐ কেইট বাজিল?

মেক ঃ বচ্ ৯-৩০

কে.কে.কে. ঃ এতিয়াও পাঁচ মিনিট টাইম আছে। পাঁ মিনিটৰ ভিতৰত স্বপ্নালী আহিবই।

মেক ঃ আপনি জানো স্বপ্নালীক মনৰ কথা ক'বলৈ সাহস হ'ব?

কে.কে.কে. ঃ ঐ চপ্ থাক। বচৰ লগত কেনেকৈ কথা ক'ব লাগে নাজান নেকি? আজি মই মনৰ সকলো কথা স্বপ্নালীক কৈ পেলাম আৰু তাইক আপোন কৰি পেলাম।

মেক ঃ বচ আহিছে আহিছে।

কে.কে.কে. ঃ ঐ তই এতিয়া যা। পিছত আহিবি।

(স্বপ্নালী প্ৰৱেশ কৰে)

কে.কে.কে. ঃ ৰ'বা স্বপ্নালী, অলপ ৰ'বা। মোৰ তোমাৰ লগত অলপ কথা আছে।

স্বপ্নালী ঃ মোৰ পলম হৈছে।

কে.কে.কে. ঃ বজিছো স্বপ্নালী। কিন্তু আজি ে তোমাক এটা ডাঙৰ কথা ক'বলৈ আছে।

স্বপ্নালী ঃ ক'ব আছে? সোনকালে কওক। নহ'লে মই যাওঁ।

কে.কে.কে. ঃ কথাটো মানে...? মই তোমাক ভাল পাওঁ।

স্বপ্নালী ঃ কি? আপোনাৰ সাহস কেনেকৈ হ'ল মোক এইযাৰ কথা ক'বলৈ?

কে.কে.কে. ঃ ভাল পাওঁ বলি ক'বলৈ সাহস কিয় লাগে? হা-হা-হা।

স্বপ্নালী ঃ আপনি ক'লে, মই শুনিলো। এতিয়া মই কওঁ শুনক। আপনি যদি ইয়াতকৈ আৰু বেছি আগবাঢে, আপোনাৰ কিন্তু অৱস্থা কি হয় ঠিক নাই।

কে.কে.কে. ঃ ৰ'বা স্বপ্নালী, ক'লৈ যোৱা? মই তোমাক যাব কোৱা নাই, আৰু তমি ক'লেই তোমাৰ পৰা আঁতৰিও নাযাওঁ। তোমাক মই ভাল পাওঁ আৰু তমি আপত্তি কৰিলেও মই মোৰ ভালপোৱা সাৰ্ব্যস্ত কৰিমেই।

(স্বপ্নালী গুচি যাব খোজে, কে.কে.কে. হাতত ধৰে।

কে.কে.কে. ঃ ক'লৈ যোৱা স্বপ্নালী? মোৰ প্ৰশ্নৰ উত্তৰ নিদিয়াকৈ তমি ক'লেকো যাব নোৱাৰা।

স্বপ্নালী ঃ ঐ এৰা।

কে.কে.কে. ঃ তমি যাব নোৱাৰা। কোৱা... মোক ভাল পাওঁ বলি কোৱা।

(দয়োৰে টনা-আজোৰা লাগে, স্বপ্নালীয়ে এটা প্ৰকাণ্ড চৰ সোধাই গুচি যায়।)

(মেক সোমাই আহে।)

মেক ঃ বচ, মই কোৱা নাছিলো?

কে.কে.কে. ঃ চপ... (মেকক ওলোটাই এটা প্রকাণ্ড চৰ সোধায়।)
স্বপ্নালী, তমি এই কে.কে.কে., কষ্ণকান্ত কাকতিক চিনি পোৱা নাই কে.কে.কে.এ যি বিচাৰে নিজৰ কৰিমেই। তোমাক ভাল পোৱা এই কষ্ণ কাকতিক তমি ভালকৈ মনত ৰাখি স্বপ্নালী। তোমাক যদি নিজৰ কৰি ল'ব নোৱাৰো তোমাক আনৰো হ'ব নিদিওঁ। ...ঐ ব'ল...
(মেক আৰু কে.কে.কে. দয়ো প্রস্থ কৰে।)

দৃশ্য - ৪

পৰমাৰ ঘৰৰ ড্রয়িং ৰুমৰ দশ্য, বিমল অফিচলৈ যাবলৈ সাজ, জৰিয়ে টি.ভি. চাই থাকে।

বিমল ঃ জৰি, এ আজি তমি দপৰীয়া কলদিল ভাজিখন বনাব নাপাহৰিবা দেই। সপোনে কলদিল খাই খব ভাল পায়।

জৰি ঃ সপোন, সপোন, সপোন যোৱা চাৰি-পাঁচটা দিনে এই একেটা নামকে শুনি শুনি মোৰ কাণ ঘোলা হৈ গৈছে।

বিমল ঃ আৰে ইমান দিনৰ মৰত আমাৰ সপোন ঘৰলৈ উভতি আহিছে, গতিকে তাৰ কথা সততে আলোচনা হোৱাটো স্বাভাৱিক।

জৰি ঃ হ'লেও এটা সীমা আছে। তেজৰ সম্পর্ক নথকা ল'ৰা এটাক এইখন ঘৰৰ মানহে বকৰ মনি কৰি ল'ব, সেয়া মই সহ্য কৰিব নোৱাৰো।

বিমল ঃ কি ক'লা? তেজৰ সম্পর্ক, সপোনৰ লগত আমাৰ তেজৰ সম্পর্ক নাই সঁচা, কিন্তু সপোনৰ প্রতি থকা আমাৰ ভালপোৱা, সপোনে এইখন ঘৰৰ মানহৰ কাৰণে কৰা ত্যাগ আৰু সপোনৰ প্রতি থকা আমাৰ বিশ্বাসে আমাৰ মাজত অটট সম্পর্কৰ সষ্টি কৰিছে।

জৰি ঃ আৰু এই বিশ্বাসৰ সযোগ লৈ এদিন যেতিয়া সপোনে এইখন ঘৰৰ সকলো সম্প আত্মসাৎ কৰিব তেতিয়াহে তোমালোকৰ চক মেল খাব।

বিমল ঃ এইবোৰ তমি কি কৈছা। সপোনে শুনিলে কি ভাবিব?

জৰি ঃ যি ভাবে ভাবক, কিন্তু পৰিয়ালৰ সদস্যবোৰে 'সপোনে অমক খাই ভাল পাই', 'সপোনে তমক কৰি ভাল পায়' —এনেদৰে দিনে-ৰাতিয়ে তাৰ ভালপোৱা, বেয়াপোৱাবোৰৰ লগত জডিত হৈ পৰাৰ কোনো দৰকাৰ নাই।
(দেউতাকৰ প্রৱেশ)

দেউতা ঃ তমি ভল কৈছা বোৱাৰী, স ভালপোৱা বেয়াপোৱাৰ লগত তোম কোনো সম্পর্ক নাথাকিব পাৰে, কিন্তু তাৰ ভালপোৱা বেয়াপোৱাৰ লগত এইখন ঘৰৰ ওতঃপ্রোত সম্পর্ক আছে আৰু তমি চাগে' পাহৰি গৈছা যে পৰিয়ালৰ প্রতিজন সদস্যৰ ভালপোৱা বেয়াপোৱাৰ হিচাপ ৰখা তোমাৰো দায়িত্ব।

জৰি ঃ মই মোৰ দায়িত্ব পাহৰা নাই দেউতা। কিন্তু দর্ভাগ্যবশতঃ আপোনালোকে বিচাৰ ধৰণে মই সপোনক এইখন ঘৰৰ সদস্য হিচাপে কেতিয়াও গ্রহণ কৰিব নোৱাৰো।
(জৰি খঙেৰে ওলাই যায়।)

বিমল ঃ জৰি, জৰি, শুনাচোন (পিছে পিছে ওলাই যাব খোজে)

দেউতা ঃ ক'লৈ যাওঁ শুন। তিৰোতাসেৱৰা হৈ পত্নীৰ কাণ্ড জ্ঞানহীন কথাবোৰ শুনি থকাতৈ প্রকত দায়িত্ব পালন কৰি পত্নীক সমা দিবলৈ শিক, নহ'লে এই ফিৰিঙতিয়ে এদিন গোটেই ঘৰখন জ্বলাই ছাই কৰিব।

(দেউতাকৰ প্ৰস্থান. মঞ্চত অকলে ৰৈ থকা বিমলে লাজ আৰু খণ্ডত ফাটি পৰে। দশ্যক জীৱন্ত কৰিবলৈ নেপথ্যত সংগীত বাজে।)

দৃশ্য - ৫

সপোন বিনয়ৰ লগত ৰাস্তাৰে গৈ থাকে. আনটো দিশৰ পৰা স্বপ্নালীৰ প্ৰৱেশ।

স্বপ্নালী ঃ (আচৰিত হৈ) সপোনদা তমি? কেতিয়া আহিলা।

সপোন ঃ অ' স্বপ্নালী. মই পৰহি পালোহি।

স্বপ্নালী ঃ বা কি আচৰিত কথা. তমি যোৱা পৰহিয়েই আহিছা আৰু মই এতিয়ালৈকে গমে নাপাওঁ।

বিনয় ঃ সপোন. তই আহি থাক. মই আগবাঢো।

সপোন ঃ নহয় অ' স্বপ্নালী. আহিবৰে পৰা ঘৰতে ব্যস্ত হৈ পৰিলো। কালি দেউতাক ডাক্তৰ ওচৰলৈ নিলো আৰু আজি মানে বজাৰলৈ ...

স্বপ্নালী ঃ হ'ব দিয়া. বাহানা বনাব নালাগে। ইমান কাম কৰিলা. অ'ত গ'লা ত'ত গ'লা কিন্তু মোলৈ এবাৰো মনত নপৰিল।

সপোন ঃ তেনেকৰা নহয় অ' স্বপ্নালী. তোমাক মই

স্বপ্নালী ঃ হ'ব হ'ব আৰু ক'ব নালাগে। এতি বজাৰলৈ যাবানে?

সপোন ঃ এৰা. অ' তোমালোকৰ ঘৰত আটাইতে কেনে আছে?

স্বপ্নালী ঃ ঘৰৰ খবৰ ইয়াত দিয়া নহ'ব। ঘৰৰ খবৰ লাগে যদি ঘৰলৈ ব'লা।

সপোন ঃ হা হা হা ঠিক আছে. আজি আবেলি লৈ যাম তোমাক বহুত কথা ক'বলৈ আছে।

দৃশ্য - ৬

সপোনে গীটাৰ বজায় থাকে। (জীৱনৰ প্ৰৱেশ)

জীৱন ঃ সপোন...

সপোন ঃ আৰে জীৱন তই কেতিয়া আহিলি? কিন্তু এনেকে ৰৈ আছা যে কি হ'ল?

জীৱন ঃ মানে সপোন?

সপোন ঃ মানে কি?

জীৱন ঃ মানে?

সপোন ঃ আৰে কি মানে মানে কৰি আছ ক'না .....

জীৱন ঃ মানে তোক কথা এটা ক'বলৈ আছে।

সপোন ঃ অ' বজিলো... কথাটো নিশ্চয় প্ৰেম লগত জড়িত?

জীৱন ঃ তই কেনেকৈ জানিলি?

সপোন ঃ আৰে ভাই মখ চাই গৰ্ভ চিনা মানহ. তাতে আকৌ তোৰ মখ। ঐ... ক ক'ত কি কৰি আহিছ. সোনকালে ক।

জীৱন ঃ মানে তাইক. মানে তাইক..

সপোন ঃ কথাটো ক'ব পৰা নাই এয়াইতো আৰ তোৰ এই কথাটো মই কৈ দিব লাগে?

জীৱন ঃ অ'... সেইটোৱে

সপোন ঃ হাৰামি. নহ'লে তই মোৰ ওচৰলৈ আহ নে? ঐ কি নাম. কোন?

জীৱন ঃ কাৰ?

সপোন ঃ বৰ্বক. তোৰ মেহববাৰ

জীৱন ঃ তাইৰ নাম

সপোন ঃ অ' কি?

জীৱন ঃ তাইৰ নাম স্বপ্নালী। তাইক মই বহু দিনৰ পৰাই ভাল পাওঁ মাত্ৰ ক'বই পৰা নাই। তই ভাই মোৰ কাৰণে তাইক কৈ দে না। কৈ দে না মোৰ ভয় লাগে। জানোচা তাই খং কৰে। সপোন সপোন (সপোনক হাতত ধৰি জোকাৰি দিয়ে. সপোনৰ সম্বিৎ ঘৰি আহে।)

(স্বপ্নালীৰ প্ৰৱেশ)

স্বপ্নালী ঃ সপোনদা. তমি কি মানহ হে? তাহানিতেই আমাৰ ঘৰলৈ লৈ যাম বলি কৈ এতিয়ালৈ ইয়াতে আছা। ৰৈ ৰৈ মই নিজেই গুৰ্ আহিলো।

সপোন ঃ ভালে কৰিলা। তোমাৰ লগত এটা ডাঙৰ কথা আছে।

স্বপ্নালী ঃ কি কথা

সপোন ঃ ৰ'বা ক'ম, কিন্তু তাৰ আগতে বাহিৰলৈ যাওঁ ব'লা।

(স্বপ্নালী আৰু জীৱন আগে আগবাঢ়ে, পিছে পিছে সপোন)

দৃশ্য - ৭

ৰাস্তাৰ কাষৰ দৃশ্য, স্বপ্নালী, জীৱন আৰু সপোন ঠিয় হৈ থাকে।

জীৱন ঃ এইবোৰ তমি কি কৈছা সপোনদা?

সপোন ঃ অ' মই ঠিকেই কৈছো স্বপ্নালী। তমি ইয়াৰ মনটো বজিবলৈ চেষ্টা কৰা। ই তোমাক বহুত দিনৰ পৰাই ভাল পায়।

স্বপ্নালী ঃ কিন্তু তমি...

সপোন ঃ কোনো কিন্তু নাই স্বপ্নালী, তমি ইয়াক নিৰাশ নকৰিবা স্বপ্নালী। তোমাক ই পাগলৰ দৰে ভাল পায়। বহুত সখত ৰাখিব তোমাক।

স্বপ্নালী ঃ আৰু মই (কান্দোনৰ সৰত)

সপোন ঃ তমিও বহুত সখত থাকিবা। ইয়াৰ সপোনবোৰ তমি ভাঙি নেপেলাবা স্বপ্নালী।

স্বপ্নালী ঃ আৰু মোৰ সপোন?

সপোন ঃ এবিোৰ বাদ দিয়া স্বপ্নালী। ঐ জীৱন তই মনে মনে আছা যে? ইয়ালৈ আহ। (জীৱন আগুৱাই আহে) অ' তহঁতে কথা পাত, মোৰ কাম এটা আছে, আহিছো। (সপোন ওলাই যায়।)

জীৱন ঃ সপোনে ঠিকেই কৈছে স্বপ্নালী... কিন্তু ক'বলৈ সাহস গোটাব পৰা নাছিলো। এই সপোনেই সেই কাৰণে আজি....। মই তোমাক লৈ বহুত সপোন দেখিছো স্বপ্নালী।

দৃশ্য - ৮

পৰমাৰ ড্ৰয়িং ৰুম। বিমল, জীৱন, বিনয় আটাইয়ে মনে মনে বহি থাকে। মঞ্চৰ দয়োকাষে পৰমা (দেউতা) আৰু জৰি থিয় হৈ থাকে।

পৰমা ঃ এয়া তমি কি কৈছা বোৱাৰী?

জৰি ঃ আপনি কাণেৰে যি শুনিছে মইও সম জ্ঞানেৰে তাকেই কৈছো।

পৰমা ঃ নহয় বোৱাৰী, মই নিজৰ কাণৰ ওপৰত বিশ্বাস হেৰুৱাইছো। কেতিয়াও নহয়, এয়া হ নোৱাৰে।

জৰি ঃ অবিশ্বাস্য যেন লাগিলেও, এয়াই স দেউতা। মই আনক কাণ বাগৰা কথা শুনি কোৱা নাই। সাক্ষী আৰু প্ৰমাণৰ ওপৰত ভিত্তি কৰিহে কৈছো।

বিমল ঃ তোমাৰ ভল হৈছে জৰি। আমাৰ সপোনে অন্ততঃ এনেকৰা কাম কৰিব নোৱাৰে। মই বিশ্বাস নকৰো।

জৰি ঃ তমি মনে মনে থাকা এনেও তমি সপোনক কিমান ভালকৈ চিনিপোৱা সেইটো ভালকৈ জানো।

জীৱন ঃ নহয় নবৌ, তমি সপোনক যিমান ভালদৰেই নাজানা কিয় তাতকৈ বহুগুণে বেছি ভালকৈ মই সপোনক চিনি পাওঁ। সি এনে কেতিয়াও কৰিব নোৱাৰে।

বিনয় ঃ দেউতা, মই কিন্তু একো ধৰিব পৰা নাই।

পৰমা ঃ অ' বিনয়... মইও একো ধৰিব পৰা নাই।

জৰি ঃ মই জানিছিলোৱে যে মে আপোনালোকে বিশ্বাস নকৰিবই, সেয়েহে সকলো প্ৰমাণ মই লগত ৰাখিছো। (জৰিয়ে অলপ আঁতৰি গৈ ফোনত কথা পাতে।) অ' আহি যোৱা (জৰিয়ে ভিতৰলৈ সপোনৰ বেগটো লৈ আহে আৰু খলিবলৈ ধৰে।)

এতিয়াই সকলো গম পাই যাব। এয়া চাওক, এয়াই আপোনালোকৰ সপোনৰ প্ৰকত চৰিত্ৰ (বগা ৰঙৰ পেকেট কেইটামান আগবঢাই দিয়ে) আপোনালোকৰ আদৰৰ পতলা সপোনে

ড্ৰাগচৰ ব্যৱসায় কৰে।

পৰমা ঃ এইবোৰ তমি কি কৈছা? কি দেখৱাই বোৱাৰী?

বিমল ঃ এইবোৰতো আমাৰ অজ্ঞাতে আন কোনোবাই বেগত ভৰাই থ'ব পাৰে।

জীৱন ঃ অ' তই ঠিক কৈছ দাদা। এয়া যেন সপোনৰ বিৰুদ্ধে আনৰ ষড়যন্ত্ৰ।

পৰমা ঃ নোৱাৰি বোৱাৰী, নোৱাৰো মই বিশ্বাস কৰিব নোৱাৰো।

জৰি ঃ পাৰিব লাগিব। এয়া আপোনালোকৰ ভ্ৰম। এয়া হ'ল সপোনে আপোনালোকৰ চকত আঁৰি দিয়া ভৱা বিশ্বাসৰ চাদৰ।

জীৱন ঃ এই প্ৰমাণ সপোনক দোষী সাব্যস্ত কৰিবলৈ পৰ্যাপ্ত নহয়।

কে.কে.কে.ঃ নিশ্চয়, এই প্ৰমাণ পৰ্যাপ্ত নহয়, কিন্তু মোৰ লগত এনেকৱা প্ৰমাণ আছে। যি চোৱাৰ পিছত সপোনক দোষী সাজিবলৈ বাধ্য হ'ব।

বিনয় ঃ তোমাৰ লগত আকৌ কি আছে?

কে.কে.কে.ঃ এয়া চাওক। (পেপাৰ এখন উলিয়াই) ড্ৰাগচৰ ব্যৱসায় কৰি ধৰা পৰি আপোনালো সপোন দিল্লীত প্ৰকাশিত পেপাৰৰ প্ৰথ পষ্ঠাত।

জৰি ঃ অকল এয়াই নহয়। আপোনালোকৰ সপোনে নাৰী ব্যৱসায়ৰ লগতো জড়িত।

পৰমা ঃ হে ভগৱান, এইবোৰ কি শুনিছো।

কে.কে.কে.ঃ ঠিকেই শুনিছে। দিল্লীৰ ব্যক্তিগত হোটেলখনত নাৰী ব্যৱসায় চলাই থাকোঁতে, পলিচে তাক হাতে-লোটে ধৰা পেলায়। এয়া চাওক ফটো। (ফটোবোৰ দেখৱাই। সকলো বেদনাত ভাগি পৰে। সকলো চপ।)

(সপোন সোমাই আহে।)

সপোন ঃ ও বাপৰে, বজাৰত কি জই-ছাই দাম। তাতে আৰু দেউতাৰ ঔষধ বিচাৰোতে বহুত সময় গ'ল। বিনয় ককাইদেউ, পানী এগিল আনচোন।

(বিনয়ে একো নামাতে)

সপোন ঃ বিনয় ককাইদেউ, একো নক'ৱ কিয়? আৰে কি হ'ল তহঁতৰ, কোনেও একো নক'ৱ কিয়? আৰে এইটোচোন মোৰ বেগ, এয়া কি?

জীৱন ঃ সেয়া তোৰ ব্যৱসায়ত প্ৰয়োজনীয় কেঁ সামগ্ৰী।

সপোন ঃ এয়া কি কৈছা?

পৰমা ঃ আমি গমেই পোৱা নাছিলো, আমি যে এডাল বিষাক্ত ফেটি সাপ পহি আছিলো।

সপোন ঃ দেউতা, এয়া কি কৈছা তমি। এয়া মোৰ বিৰুদ্ধে কৰা ষড়যন্ত্ৰ।

জৰি ঃ এইবোৰ ষড়যন্ত্ৰ নে কি ইতিমধ্যে প্ৰমাণিত হৈছে।

জীৱন ঃ তইযে আমাৰ বকত কামোৰ মাৰিবি ভাবিবই পৰা নাছিলো।

সপোন ঃ তই এনেকৈ ক'ব পাৰিলি?

জৰি ঃ এটা কথা, এই লম্পটটো যেতিয়ালৈ এইখন ঘৰত থাকিব মই অন্ততঃ ইয়াত থাকিব নোৱাৰো।

সপোন ঃ নালাগে নবৌ, তমি ক'লৈকো যাব নালাগে, মইয়ে গুচি যাম। মানহৰ মানতেই থাকি নোৱাৰিলো। যেতিয়া ঘৰখনত থাকি কি লাভ।

(সপোন যাবলৈ ওলায়।)

দৃশ্য - ৯

ৰাস্তাৰ কাষৰ দৃশ্য, এটা সৰু বেগ লৈ সপোন আহি থাকে। আনফালৰ পৰা কে.কে.কে. আহি থাকে, লগত কেইটামান বন্ধ। হাতত অস্ত্ৰ থাকে।

কে.কে.কে. ঃ কি সপোন, ক'লৈ ওলালি?

সপোন ঃ প্ৰয়োজনীয় মানহৰ লগত মই কথা নাপতো।

কে.কে.কে. ঃ অ' তোলনীয়া ঘৰৰ পৰাবাহিৰকৰিদিয়া বাবে মই অপ্ৰয়োজনীয় মানহ।

সপোন ঃ মই বজিছো মোৰ বিৰুদ্ধে কোনে খে খেলিছে আৰু সযোগ পালে ম সিহঁতক...

কে.কে.কে. ঃ না না না। আমাৰ বিৰুদ্ধে তই কিবা কৰিলেই. তোৰ দৰে তোৰ প্ৰেম স্বপ্নালীকো মোহাৰি পেলাম।

সপোন ঃ ঐ... (চিঞৰি উঠে।)

কে.কে.কে. ঃ নিচি এঞৰিবি। স্বপ্নালী এতিয়া ে স্বপ্নালীক মই লিৰিকি বিদাৰি...

সপোন ঃ ঐ (গৈ গলত চেপি ধৰে।)

(সপোনৰ লগত কাজিয়া হয়। কে.কে.কে.ৰ বন্ধুবোৰে সপোনক মৰত বেয়াকৈ আঘাত কৰি ৰাস্তাত পেলাই থৈ যায়।)

দৃশ্য - ১০

বৰ্তমানৰ দশ্য. দোকানৰ সন্মখত কেৰম খেলি থকা ল'ৰা কেইটাৰ আগত বিনয়ে অতীতৰ কথাবোৰ কৈ থাকে।)

ৰণ ঃ আৰু তাৰ পিছত...?

বিনয় ঃ তাৰ পিছত কে.কে.কে.ৰ গুণ্ডা বাহিনীৰ হাতত বেয়াকৈ আহত সপোনক চিকিৎসালয়লৈ লৈ যাওঁ। তাত সপোন কিছ সস্থ হৈ উঠিল সঁচা. কিন্তু চিকিৎসা কালত ধৰা পৰিল যে সপোন দো�ৰাৰোগ্য ব্ৰেইন টিউমাৰত আক্ৰান্ত। তেতিয়াৰে পৰা সপোনৰ অৱস্থা দিনক দিনে বেয়াৰ ফালে ' কৰিছে। কিন্তু মই সপোনৰ ধবংসকাৰীসকলক শাস্তি নিদি নাথাকো। ইতিমধ্যে মই চিকাৰ কৰিবৰ কাৰণে সকলো আঁচনি তৈয়াৰ কৰিছো। সিহঁতক মই সদাই নেৰো।

দৃশ্য - ১১

মদৰ ঘাটিত বহি কে.কে.কে. বন্ধসকলৰ লগত মদ খাই থাকে. আটাইকেইটা প্ৰায় নিচাত। এনেতে বিনয়ৰ প্ৰৱেশ।

বিনয় ঃ বোপা. ইয়াত আছা?

কে.কে.কে. ঃ কোন? অ' তমি তমি ইয়াত কেনেকৈ?

বিনয় ঃ কেনেকৈ মানে. বোৱাৰীয়ে পঠিয়াই তোমাৰ ওচৰলৈ।

কে.কে.কে. ঃ অ' তেওঁৰ এতিয়াহে মনত পৰিছে নেকি? যোৱা ছয় মাহ ধৰি মই তেওঁক লগ কৰিব খজিও লগ কৰিব পৰা নাই। তেওঁলোকৰ ঘৰলৈ যাবও মানা কৰিছে।

বিনয় ঃ এতিয়া পিছে অনমতি দিছে। তোমাৰ লগত বোলে কিবা আলোচনা কৰিব লগা আছে। গতিকে কাইলৈ দিনৰ এঘাৰমান বজাত ঘৰৰ আন মানহবোৰ নথকা সময়ত তোমাক ঘৰলৈ মাতিছে।

কে.কে.কে. ঃ সঁচা? এ কিন্তু তেওঁতো মোক নিজে ফোন কৰিব পাৰিলেহেঁতেন।

বিনয় ঃ এ তমি বজা নাই বোপা. দিনটো ঘৰখনত বিমল. জীৱন নতবা দেউতা কোনোবা এটা থাকেই. গতিকে তেনেস্থলত বোৱাৰীয়ে তোমাৰ লগত ফোনত কথা পতাটো অত্যন্ত বিপজ্জনক। সেই কাৰণে মাতিবলৈ মোক পিঠয়াইছে। অ' তমি কিন্তু ওলোটাই ফোন নকৰিবা. কাইলৈ চিধা চিধি ঘৰলৈ যাবা দেই।

দৃশ্য - ১২

ঘৰৰ ভিতৰত চোফাত বহি টেবলত ভৰি তলি জৰিয়ে নেইল পলিচ লগাই থাকে. বিনয়ে ঘৰৰ আচবাববোৰ চাফ কৰি থাকে।

বিনয় ঃ বোৱাৰী. তমি বেয়া নোপোৱা যদি ভৰি দখন অলপ আঁতৰাই দিলে মই টেবলখন চাফ কৰিব পাৰো।

জৰি ঃ হ'ব হ'ব এইখন এতিয়া চাফ নকৰিলেও হ'ব।

বিনয় ঃ নহয় মানে. এইখিনি কাম একেলগে আজৰি হ'লে মই আনবোৰ কাযত হাত দিব পাৰে।

জৰি ঃ হ'ব থোক বজাব নালাগে. লগুৱা যেতিয়া লগুৱাৰ দৰে থাকিবি।

(এনেতে কলিং বেল বাজে) এতিয়া যা দর্জা খোল। (বিনয়ে গৈ দর্জা খোলে) কে.কে.কে. সোমাই আহে। জৰি অপ্রস্তুত হৈ) তমি ? অ' তমি ভিতৰলৈ যোৱাগৈ (বিনয়ক উদ্দেশ্যি)। (বিনয় ভিতৰলৈ যায়।) তমি ইয়ালৈ কিয় আহিলা ?

কে.কে.কে. ঃ আহিলো মানে ? আপনিয়েচোন ম পঠিয়াইছে।

জৰি ঃ হ'ব, মোক লগ ধৰিবলৈ বাহানা ব নালাগে।

কে.কে.কে. ঃ বাহানা বনোৱা নাই, নিজৰ কাম হৈ যোৱাৰ পিছত আপনি মোক এৰাই চলিছে, গতিকে লগ ধৰিবলৈ ঘৰলৈ অহাৰ বাহিৰে মো গত্যন্তৰ নাছিল।

জৰি ঃ এই এৰা, তমি ইয়ালৈ অহাটো ঘৰৰ মানহে গম পালে সমস্যাৰ সষ্টি হ'ব।

কে.কে.কে. ঃ (খঙেৰে) সমস্যা ? আপনি নিজৰ সমস্যাৰ কথাটো চিন্তা কৰিছে, কিন্তু মোৰ সমস্যা যে অকণো সমাধান হোৱা নাই তালৈ কাণসাৰ নাই।

জৰি ঃ তমি কি ক'ব খজিছা, মই বজা নাই।

কে.কে.কে. ঃ এতিয়া নবজিবাতো, নিজৰ কাম হৈ গ'ল যেতিয়া নবজাটো স্বাভাবিক। আপনি সকলো পাহৰিলে। আপনি আমাৰ মাজত হোৱ চক্তিৰ কথা পাহৰিলে, যি চক্তি অনস সপোনক আপোনাৰ ঘৰৰ পৰা খেদি পঠিয়াব পাৰিলে আপনি স্বপ্নালীক মোৰ কৰি দিব বলি কৈছিল।

জৰি ঃ মই তেনেকৈ কেতিয়াও কোৱা নাছিলো। মই মাথোঁ স্বপ্নালী আৰু তোমাৰ মাজত থকা সপোন নামৰ কাঁইটডাল আঁতৰাই দিম বলিহে কৈছিলো, যি ইতিমধ্যে হৈছে। তাৰ পিছত তমি স্বপ্নালীৰ হৃদয়ত বাহ সাজিব পাৰা বা নোৱাৰা সেইটো তোমাৰ কথা।

কে.কে.কে. ঃ মই ঠিকেই বজিছিলো, ককৰৰ নেজ চৈধ্য বছৰ গাতত পতি থ'লেও চিধা নহয়।

জৰি ঃ মনে মনে থাকা, তোমাৰ ইমান সাহস !

কে.কে.কে. ঃ সাহস, আপনি মোক চিনি পোৱা নাই আপনি যদি মোৰ কাম নকৰে, সপোন বিপৰীতে কৰা ষডযন্ত্রৰ কথা মই ফাদিল কৰিম। মই আটাইকে ক'ম যে সপোন দিল্লীত থকা হোটেলখনত পলিচৰ ৰেইড পৰিছিল সঁচা কিন্তু সপোন তেতিয়া কোনো নাৰীৰ লগত দষ্কার্যত লিপ্ত নাছিল। আপনি স্বার্থ পৰণ কৰিবলৈ ব্যক্তিগত বাতৰি কাকতত ছপাই আনি পৰিয়ালৰ আন মানহক বিভ্রান্ত কৰিছিল। আৰু সপোন কেতিয়াও ড্রাগচৰ ব্যৱসায়ত জডিত নাছিল তাৰ বেগত পোৱা ড্রাগচ্ব টোপোলা মইয়ে আপোনাক যোগান ধৰিছিলো। মাত্র আপনিহে সম্পত্তিৰ লোভত সপোনক এইখন ঘৰৰ পৰা চক্রান্ত ক আঁতৰাই পঠালে।

জৰি ঃ মনে মনে থাক। ঘৰৰ মানহবোৰ আহিব লাগিলে...

পৰমা ঃ ঘৰৰ মানহবোৰ আহিল বোৱাৰী। তোমাৰ দৰে মানহ এগৰাকীক বোৱাৰী হিচাপে পাই মোৰ ঘণা উপজিছে।

জৰি ঃ মোক আপনি ভল বজিছে দেউতা।

বিমল ঃ (মঞ্চত প্রৱেশ) তোমাৰ লাজ লগা নাই এতিয়াও তমি এইবোৰ কৈ আছা। তমি যে আমাৰ সকলোকে বিভ্রান্ত কৰি সপোনৰ এইখন ঘৰৰ পৰা উলিয়াই দিলা সেই কথা আমি বজিবলৈ বাকী নাই। কিমান সপোন লৈ দেউতাই তোমাক এইখন ঘৰৰ বোৱাৰী কৰি আনিছিল তাৰ প্রতিদান তমি দিলা....।

জৰি ঃ মোক ক্ষমা কৰি দিয়া বিমল। মোৰ ভল হৈ গ'ল।

(বিনয় ভিতৰৰ পৰা ওলাই আহে)

জীৱন ঃ (মঞ্চত প্ৰৱেশ) যি ভল কৰিলা তাৰ বাবে তমি ক্ষমা খজি লাভ নাই নবৌ। তমি আমাৰ ঘৰখন ধ্বংস কৰি পেলালা। আমাৰ সপোনক পেলনীয়া বস্তুৰ দৰে ঘৰৰ বাহিৰ কৰি দিলা। নিজৰ স্বাৰ্থ সিদ্ধিৰ কাৰণে আনৰ ক্ষতি কৰিব পৰা এটা মস্ত স্বাৰ্থপৰ আৰু তই (কে.কে.কে. খেতি যায়. ঘোচা মাৰে. সি দৌৰি পলাই যায়. এনেতে ফোন বাজি উঠে. বিনয়ে যে ধৰে।)

বিনয় ঃ হেল্লো. কি?..... ক'ত. ৰ'বা মই গৈছো। (বিনয় অস্থিৰ হৈ পৰে. সকলো বিনয়ৈ চায়।)

পৰমা ঃ কি হ'ল বিনয়?

বিনয় ঃ সপোন বোপা প্ৰচণ্ড মৰৰ বিষত ৰাস্তাৰ কাষত পৰি কেঁকাই আছে। মই যাব লাগিব। (বিনয় ওলাই যাব খোজে।)

জীৱন ঃ ৰ'বা মইও গৈছো। (বিনয়ৰ পিছে পিছে জীৱনো ওলাই যায়।)

পৰমা ঃ তমি সপোনৰ জীৱনটো ধ্বংস কৰি পেলালা। সপোনৰ প্ৰতি কৰা অন্যায়ৰ বাবে অকে সপোনেহে তোমাক ক্ষমা কৰিব পাৰে (কথাষাৰ কৈ পৰমা ওলাই যায়।) আৰু এটা কথা কওঁ শুনা সপোনৰ লগত আমাৰ কোনো তেজৰ সম্পৰ্ক নাথাকিব পাৰে তোমাৰ কিন্তু আছে।

জৰি ঃ কি?

পৰমা ঃ অ'... তমি নাজানা যে পিংকীৰ জন্মৰ সময়ত তোমাক যেতিয়া তেজৰ প্ৰয়োজন হৈছিল. সপোনেই নিজৰ তেজ দি তোমাৰ প্ৰাণ ৰক্ষা কৰিছিল।

(কৈ দেউতা প্ৰস্থান কৰে. অলপ লাহে লাহে জৰিৰ চকুপানী ওলাবলৈ ধৰে।)

দৃশ্য - ১৩

পথৰ দাঁতিত পৰি সপোন ককবকাই থাকে. প্ৰচণ্ড মৰৰ বিষ. ৰাস্তাৰ দই চাৰিজন মানহে আবৰি থাকে। বিনয়. জীৱন আটাইয়ে সোমাই আহে।

বিনয় ঃ বোপা. কি হৈছে তোমাৰ?

জীৱন ঃ সপোন কি হৈছে তোৰ। এনেকৰাখন কিয় কৰিছ। (সপোন বিষত প্ৰায় অস্থিৰ)

সপোন ঃ কোন? কোন তহঁত? (মানহবোৰ চি পোৱাত সপোনৰ কষ্ট হয়।)

জীৱন ঃ মই জীৱন। তই এদিন নিজৰ জীৱনতকৈও ভালপোৱা জীৱন।

সপোন ঃ জীৱন. জীৱন. তই আহিছ? মই নিৰ্দোষী। মই বেয়া নহয়। (বিনয়ে সপোনক সাৱটি ধৰে।)

জীৱন ঃ মোক ক্ষমা কৰি দে সপোন. মোক ক্ষমা কৰি দে। তই প্ৰাণতকৈও ভালপোৱা জীৱ তোক চিনি নাপালেও। মোক ক্ষমা কৰিছে সপোন। মোক ক্ষমা কৰি দে তই।

বিমল ঃ (সোমাই আহে) মই ডাক্তৰক ফোন কৰিছো। এম্বলেঞ্চ আহি পাবহি এতিয়া। ত এতিয়াই সপোনক ডাক্তৰৰ ওচৰলৈ নি লাগিব।

সপোন ঃ ক'লৈকো গৈ লাভ নাই ককাই৫ নিয়তিয়ে গঢ়া চক্ৰবেহুত আজি সপোন বন্দী। এতিয়া .... এতিয়া মোৰ যাবৰ হ'ল। (বিমল সপোনৰ কাষত বহি পৰে)

বিমল ঃ (কান্দি কান্দি) আমি আটাইয়ে তোক শেষ কৰি পেলালো ও সপোন. শেষ পেলালো।

সপোন ঃ মোক তোমলোকে শেষ কৰা নাই. মোক শেষ কৰিছে মানহৰ ভিতৰত

অপ্রয়োজনীয় লোভ, মোহ বিশ্বাসহীনতাই।

দেউতা ঃ সপোন, মই পাপী ঔ মই পাপী। মই তোৰ দেউতাক দিয়া কথা ৰাখিব নোৱাৰিলো।

সপোন ঃ স্বপ্নালী চাগে' মোক আজিও বেয়া পা' থাকিলে মইযে তাইৰ জীৱনৰ কলংক।

জীৱন ঃ তই এইবোৰ কিয় কৈছ সপোন?
(স্বপ্নালী আৰু জৰি সোমাই আহে।)

স্বপ্নালী ঃ (কান্দি পৰে) মই তোমাক ভাল ৭
সপোনদা, মই তোমাক ভাল
.....

সপোন ঃ নাপায় নহয়। এয়া চোৱা, জীৱন তোমাৰ কাৰণে ৰৈ আছে। (স্বপ্নালীৰ হাতখন জীৱনৰ হাতত তলি দিয়ে।)

জৰি ঃ মোক ক্ষমা কৰি দিয়া সপোন। মই ডাঙৰ ভল কৰি পেলালো। লোভৰ বশৱৰ্তী হৈ মই ষড়যন্ত্ৰ কৰি তোমাক ঘৰৰ পৰা খেদি পঠিয়ালো। কিন্তু তোমাৰ পবিত্ৰ অন্তৰখনৰ কথা গমেই নাপালো। তোমাৰ লগত থকা সম্পৰ্ক যে তেজৰ সম্পৰ্কতকৈও গাঢ় সেয়া মোৰ নিচিনা স্বাৰ্থপৰৰ কাৰণে বজাটো কঠিন আছিল মোক ক্ষমা কৰি দিয়া। (ভৰিত ধৰিব খোজে।)

সপোন ঃ (কেঁকনি বাটি যায়।) নালাগে নবৌ নালাগে মোক ক্ষমা খজিব নালাগে। আজি মই মোৰ হেৰুৱা ঘৰখন পনৰ পাইছো। সেয়ে.....
(সপোন চিৰদিনৰ কাৰণে শুই ৭ আটাইয়ে কান্দোনত ভাঙি পৰে।)

CAS
Completing 19 years of service excellence
CAS COMPUTERS
A Multi Brand Retail IT Showroom
Tinsukia
1st Floor, Tayal Complex, Chirwapatty Road
Tinsukia(Assam) Tel : 0374-2332902, 2334902, 2342902
M : 97060-74578, e-mail : tinsukia@cascomputers.in
Guwahati
707, G.S. Road, 1st floor, Gogoi Building
Near Skylab, Ulubari Flyover, Guwahati - 781007
Tel : 0361-2466970, M :9435037902,9706037902
e-mail : guwahati@cascomputers.in
HCL hp lenovo iball acer TOSHIBA Leading Innovation DELL SONY EPSON EXCEED YOUR VISION Microsoft ASUS Canon Nikon

গৰীবী হটাও

মহঃ চাজিদ আলি
এম.বি.এ. (পি.টি) ২০১১ বহ
বি.ই. (কেমিকেল ইঞ্জিনিয়াৰিং), এ.ই.
ডিপ্লমা ইণ্ডষ্ট্রিয়েল চেফাঁ
আন্নামালাই ইউনিভাৰচি
saju.at.nemuguri@gmail.com

গোৱালপাৰা জয়ন্তৰ বাবে অৰ্ধপৰিচিত। বছৰত দুই-এবাৰ মোমায়েকৰ ঘৰলৈ যোৱা হয়। আত্মীয় কুটুম্বৰ ঘৰত অতিথি সাজ খাওঁতেই তাৰ গোৱালপাৰাৰ টাউন ফুৰাৰ সং নোলায়। এইবাৰ দুই-এদিন কটাব বলিয়েই গৈছে। মোমায়েকৰ ল'ৰাৰ জোৰণ সম্ভ্রান্ত পৰিয়ালৰ ছোৱালী। দৰাৰ ঘৰ উৎসৱমুখৰ পৰিৱেশ। আত্মীয়-স্বজন ভৰি পৰিছে। সন্ধিয়া ৰভা ঘৰৰ এচুকত ডেকাৰ আড্ডা। বহুদিন বিৰতিৰ পাছত প্ৰিয় আত্মীয়ক লগ পোৱাত চলিব ধৰিলে অনৰ্গল কথা-বতৰা আৰু ৰং-ধেমালি। হঠাৎ জয়ন্তক দৰাৰ নিকট সম্পৰ্কৰ দোহাই দি বীয়েৰৰ সিহঁতক আপ্যায়ন কৰাৰ প্ৰস্তাৱ দিলে। প্ৰথমে সি না কৰিছিল যদিও সকলোফালৰ পৰা অহা মৰমৰ দাবীত সেও মানি অৱশেষত সন্মতি জনালে। অৱে গোৱালপাৰা, গুৱাহাটীৰ দৰে ৰাজনীতিৰ কৃপাদৃষ্টিত অলিয়ে গলিয়ে গঢ লৈ উঠা 'ৱাইন শ্বপ'বোৰৰ দৰে পৰ্যাপ্ত নহয়। দুই-এজনক সুধি-মেলি জয়ন্তই 'ৱাইন শ্বপ' এখন পালেগৈ। চাৰিটা বীয়েৰ, দুই পেকেট ফিল্টাৰ চিগাৰেট, লগতে অলপ কেঁচা চানা কিনি ল'লে।

বতৰটো ডাৱৰীয়া কৰাতসি অলপ খৰধৰ কৰিলে। নিশা প্ৰায় সাতমান বাজিচিল। তিনিভাগৰ এভাগ বাট যাওঁতে কিনকিনিয়া বৰষণ নামি আহিল। উপায়হীন হৈ সি আশাৰে ইফালে-সিফালে ৰিক্সা এখন ৰখাই সি স্বস্তিৰ নিশঅবাস পেলালে। ৰিক্সাত উঠি, ৰিক্সাৱালাৰ বিষয়ে জনাৰ হাবিয়াস। ইটো সিটো প্ৰশ্ন সোধা জয়ন্তৰ এটা পৰণা অভ্যাস। এইবোৰো তাৰ ব্যতিক্ৰম নঘটিল। বৰঞ্চ ল'ৰাজন বয়সত সৰু যেন দেখি তাৰ আগ্ৰহ দগুণে বাঢিল। এটাৰ পাছত এটা প্ৰশ্ন জয়ন্তই সুধি গ'ল।

অমায়িক মৃদু ভাষাৰে চৰ অঞ্চলৰ ল'ৰাজনে দি গ'ল তাৰ প্ৰতিটো প্ৰশ্নৰ উত্তৰ, কৈ গ'ল কি পৰিস্থিতিত সি ৰিক্সা চলাব লগা হ'ল, নদীৰ বানে কেনেকৈ ঘৰখন, শস্যৰ পথাৰখন খহাই নিলে। যদিও জয়ন্তই চৰ-চাপৰি অঞ্চল দেখা নাই, গুৱাহাটীৰ অট্টালিকাৰ বায়পানী খাই ডাঙৰ হোৱা তথাপি সি আৱেগিক হৈ কেঁচা মাটিৰ গোন্ধ থকা, কৃত্রিম হৃদয়ৰ প্ৰদূষিত মনৰ পৰা বহু নিলগত থকা চৰৰ ল'ৰাজনৰ চকুৰে জয়ন্তই চৰ অঞ্চলৰ ভৌগোলিক অৱস্থা, জীৱন ধাৰণ প্ৰণালী ৰিণি ৰিণি দেখিবলৈ ধৰিলে। এনেতে ল'ৰাজনে ৰ নকওঁকৈ সংকোচে সুধিলে— "দাদা, কলেজৰ ি এড্‌মিচনৰ ফৰ্ম ছাব্‌মিচনৰ শেষ দিন পাৰ হৈ গ'ল নেকি?" চিভিল ইঞ্জিনিয়াৰ জয়ন্তৰ আনষ্ঠানিক ডিগ্ৰীৰ বিষয়ে খবৰেই নাথাকে, জানিবলৈ সি আগ্ৰহীও নহয়। তথাপি ৰিক্সাৱালা ল'ৰাজনক ক'লে— "নাজানো অ', কিয় বা সুধিলি ল'ৰাজনে ক'লে— "মই এড্‌মিচন ল'ব লাগিছিল। লগৰ এজনে ক'লে যে এড্‌মিচনৰ ফিজ পচিশশ টকা। দাদা, তাৰ পাছত দিনে নিশাই ৰিক্সা চলাই ঊনৈছশ টকা গোট খুৱাইছো। যদি সম্পূৰ্ণ নহয়, অহা বছৰলৈ বাট চাম।" ল'ৰাজনক এফাকি সান্ত্বনা অথবা পৰামৰ্শ সূচক বাক্য ক'বলৈ তাৰ ভাষাৰ অভাৱ হৈছিল। খন্তেকৰ বাবে সি নিস্তব্ধ হৈ পৰিল। ইতিমধ্যে সি ৰভাঘৰৰ ফালে খোজ ল'লে। তাৰ চকুত ভাঁহি আহিল নিঃসহায় ল'ৰাজনৰ মনত পহি ৰখা আশা-আকাংক্ষাবোৰ, ডাৱৰীয়া বতৰেও ৰুধিব নোৱাৰা, গাৰ ঘামৰ টোপোলাত জিলিকি উঠা আত্মবিশ্বাস, ৰিক্সাৰ এটা পেডেলৰ পাছত দ্বিতীয় পেডেলমৰাৰ অদম্য উদ্যম আৰু জীয়াই থকাৰ সংগ্ৰামৰ ছবিখন।

জয়ন্তৰ দেউতাক অসমৰ চৰ-উন্নয়নৰ সঞ্চালকৰ সহকাৰী সঞ্চালক। নিশা নিত্য-নৈমিত্তিক চলে পাৰ্টি, দামী-নামী বিলাতী সৰাৰ মাদকতা। কেতিয়াবা ৰেষ্টৰেণ্টত, কেতিয়াবা

ঘৰত। সেই চৰৰে বিক্সাৱালা ল'ৰাজনেতো গাৰ ঘাম মাটিত পেলাই ভাত মুঠি মোকলাইছে। তেন্তে তাৰ দেউতাকক নিজ দায়িত্বৰ পৰা বিৰত ৰাখিবলৈ অৰিহণা যোগাইছে— কিহে বিলাতী মদে, ৰাজনীতিয়ে, আভিজাত্যই নে সোনকালে ধনী হোৱাৰ বাসনাই? চৰকাৰী অনুদানত গটি উঠা সংগঠন, এন.জি.অ'.বিলাকৰ যি অভিযান গছে-পথে বৰ বৰ হৰফৰে লিখা ৰখা বেনাৰবোৰ— 'গৰীবী হটাও' ইত্যাদি। এনেবিলাক সংগঠনৰ অস্তিত্ব আৰু উদ্দেশ্যৰ প্ৰতি জয়ন্তই ভাবিবলৈ ধৰিলে— কোনো সংগঠনে দৰিদ্ৰতা নিৰ্মূল কৰিব নোৱাৰে, যেতিয়ালৈকে প্ৰত্যেকজনে ন্যস্তস্বাৰ্থৰ পৰিধি ভাঙি মুক্তহস্তে অভাৱীজনক সহায় কৰিবলৈ আগবাঢি নাহে। নিজকেই নিজে জয়ন্তই ভাবিব ধৰিলে— যদি সি বন্ধু-স্বজনৰ খন্তেক আনন্দৰ বাবে পাঁচশ টকা খৰচ কৰিব পাৰে তেন্তে কাৰোবাৰ মুখত হাঁহি বিৰিঙাবলৈ অথবা শিক্ষা জীৱনৰ চাকি গছিত শলিতা জ্বলাবলৈ কিয় ছশ টকা খৰছ কৰিব নোৱাৰিব? বিবেকে তাক দংশিত কৰিবলৈ ধৰিলে। এশ-এবৰি ভাৱনাই তাক হেঁচা মাৰি ধৰিলে। ডাঙৰকৈ অহা বৰষুণ জাকত তাৰ শৰীৰটো সম্পূৰ্ণ তিতি গ'ল। জয়ন্তই সন্মুখৰ চাৰ্টৰ পকেটত চক্ ফুৰালে। পাঁচশ টকীয়া দহখন নোট এতিয়াও বাকী। ভৰিৰ খোজ তাৰ থমকি ৰ'ল। জয়ন্তই থিৰাং কৰিলে— যেনেকৈয়ে নহওক কিয় বিক্সাৱালা ল'ৰাজনক লগ কৰি সহায় কৰিবই লাগিব। ঘৰি চাই দেখে জনশূন্য। জয়ন্তই বীয়েৰৰ বটল তাতে এৰি তিতি বুৰি ল'ৰাটোৰ সন্ধানত পথটোৰ ফালে দৌৰ মাৰিলে। বৰষুণ জাক গিৰগিৰ শব্দ কৰি ডাঙৰকৈ নামি আহিল।

মদাহীলৈ মৰম

- মৃদপৱন বৰা
এম.বি.এ. (এফ.টি) ২০১০ বৰ্ষ
মার্কেটিং একজিকিউটিভ
Dalmia Bharat Cement Ltd.
mridupawan123@gmail.com

ভাবিছিলো চুট-টাই মাৰি
মেনেজাৰ চাকৰি কৰিম...
MBA পঢ়িম বুলি Unitversity লৈ গ'লো.
কিন্তু চেণ্টাৰ বিচাৰি হাবাথুৰি খালো...
সুধিলো এজনক. "বোলো. MBA entrance হৈছে ক'ত?"
ক'লে বোলে. Centre for Management Studies ত
অ'!!! মইবোলো এইটোনো কি!!!
অৱশেষত পালোগৈ Centre.
দেখিলো. ওখ পাখ. চট টাই মাৰি সকলো Gentleman!!!
বাহ!!!
কি খোজ. কি Style, কি ভংগী.
তেতিয়া আইনাত মোৰ চেহেৰা তাহাঁতৰ লগত মিলাই চাৰে !
এটা সময়ত Group Discussion হ'ল...
ময়ো গ'লো... Groupৰ মাজত আকৌ মৰে Group Leader হ'লো..
পিছত ময়ে সেই Groupৰ পৰা Select হ'লো...
ষাঠি জনৰ মাজত মইয়ো নিজকে পালো.
2 আগষ্টত প্রথম Class হ'ল...
কোনজন Professor কোন Student
একো চিন চাব নাই
সকলোকে Good Morning. নমস্কাৰ দিলো...
দুগৰাকীমান মাদামে.
ল'ৰাবোৰৰ লগত চিনা পৰিচয় হৈছে !
কিছুৱে কবিতা আবৃত্তি
কিছুৱে নাচিছে. গাইছে. exercise কৰি দেখৱাইছে
তেতিয়া মই গম পালে
এওঁলোক Madam নহয় senior হয়...
তাৰ মানে এইটো এটা ragging ৰ অংশ হয়
মোৰ পাল পৰিল.
সুধিলে hobby কি?
ক'লে 'ACTING'
লাগি গ'লো 'মদাহিৰ acting'
চোঁচা ল'লো. পৰি দিলো মাদামসকলৰ গাত
মাদামসকলে পলাই পত্রং দিলে..

পিছত আহি সকলোৱে মোক সাৱট মাৰি ক'ৰে
তুমিয়ে আমাৰ CMS ক actingৰে কৰিবা represent.
মই বোলো মদাহিৰ কি বাহাদৰি দেখিলা .
তাৰ পিছত দবছৰ Versity Weekত
আমিয়েই CMS-এ best drama হ'লো।
দুবছৰ পাৰ হ'ল
(সকলো বিভিন্ন Campusত Select হ'ল. কম্পেনিত গ'ল Bankত গ'ল. LICত গ'ল. ময়ো সোমাই পৰিলো marketingৰ jobত। দবছৰত বহুত পালে. বহুত গ'ল। কি Pelu, Mia, Ghapla, Biri, Bihari. Jyotish, Tilinga, C.R. Mahanta, Ananta হঁতৰ বিয়া হ'ল নে নহ'ল??)
এতিয়াও CMSত নাটক হ'লেই
এই মদাহিক মাতেই— ময়ো যাওঁ
Batch by batch, সলনি হৈ গৈয়েই আছে
কিন্তু CMS-ৰ সৈতে গভীৰ সম্বন্ধ
এই মদাহিৰ এতিয়াও আছে—

মই কোন

- গায়ত্রী গোস্বামী
এম.বি.এ. (এফ.টি) ২০১১ বৰ্ষ
gayatree1288@gamil.com

নিজৰ সত্তাক জোকাৰি
আকৌ এবাৰ সোধা,
"জীৱনটো বাৰু কাৰ?"
মই পাহৰিছো মই কোন
তমিতো জানা।
"তমি যি সেইয়াই মই।
বেৰৰ জোলোঙাৰে
ওলাই আহিছে
টলঙা জীৱনৰ
এসোপা থান-বান সপোন
"সপোনবোৰ বাৰু কাৰ?'
খোজবোৰ বাৰু ভল আছিল নেকি?
দচকৰ কাজল লগতে এমঠি হাঁহি
বিলীন হ'ল মানৱীয়তাৰ শীৰ্ষত।।
এখোজ দখোজকৈ জীৱনে সলালে বাট
মানি ল'লে এটাৰ পাছত এটা...
"দোষবোৰ বাৰু কাৰ?'

আবেলি

- ঝৰ্ণা কাকতি
এম.বি.এ. (এফ.টি) ২০১১ বৰ্ষ
jk97933@gmail.com

এধানি এধানিকৈ
এন্ধাৰ সাৱটিব ধৰা বেলিটোৱে
ক্ৰমান্বয়ে গভীৰ কৰি গ'ল
মোৰ হৃদয়ৰ ৰিক্ততা
নদীৰ নীলা পানীত যেন
উটি উটি আহিল হুমনিয়াহবোৰ
দেবনাবোৰ আৰু অলপ চকলো...
উশাহত মোৰ সকৰুণ সৰে
বৈ আহে অনামী ঠিকন
শন্যতাই নগ্ন হৈ চিঞৰে—
"উহ! বাটৰুৱা নবজাবি আৰ
বিষাদৰ বীণ!"
লাহে লাহে মোৰ বক ডৰে
থ'মকি ৰয় সময়
আৰু নামি আহে
অসহায় এনিশা!

Life is a Book

Sourav Kumar Sharmah
MBA(FT) 2011 Batch
HR & marketing
Souravsarmah6@gmail.com

Life is a Book
Of wonders, imaginations, fascinations
Each day arrives on its own
Like a child smiles, when born
Remembering the lost Home!
What is hidden can never be told
A true love story
In times like today
Is a wonder, as good as gold!
Pure is love, pure is God
Understanding this myth
Is the unseen truth
The most sacred love, of all!
Life without love
Is life without God
Like a piece of garment
In tatters and torn!
Looking for that link
Between night and dawn
Is the ultimate sublime
From darkness to enlightenment!
Life is a Book
We are looking for the truth
What is love, where is God
Open your inner pages
The mystery will be solved!

MAD

BRIEF PROFILE
Hrishikesh Barman
MBA(FT) 2012 batch
HR marketing
barman.hrishikesh@gmail.com

MAD is actually a campaign called Making a Difference campaign which is a CMSDU initiative. This campaign was inaugurated on 3rd of February, 2013 on the occasion of the Foundation day of Centre for Management Studies, Dibrugarh University. Under this campaign we, the students have mainly designed some T-Shirts along with some important and meaningful messages which we tend to forget daily like not littering the streets, no to use plastic bags, switching off the engines at the signal, obeying traffic rules, planting trees etc so that we the people can make a difference in the society. The main motto behind making these T-Shirts is to promote this campaign so that it can create an impact in the minds of the people against these small yet important issues which has caused some ill effects to the environment and the society as a whole. The way we light our homes, drive our vehicles, fuel our factories and almost all our actions have an impact on our planet. Therefore every one of us must shoulder the responsibility for our planet's healthy future. Slowly, but steadily, each one of us can make a difference, and surely we must.

The T-Shirts are available in five colors i.e. black, dark blue, yellow, purple and off-white with five different messages on it and it has been priced at rupees two hundred per T-Shirt.

Around 450+ MAD T-Shirts have been sold till date and we have received overwhelming feedbacks from the people who have supported this campaign. Some of the feedbacks we received was from -

Mr. Gautam Gandhi, Vice President, Google India- "Good initiative taken by the students of CMSDU for this noble cause."

Md. Anishul Hoque, Director, Resonance Brand Communications- "Fantastic initiative! Keep it going. All the best! "

We have also made a page on Facebook called MAD-Making a Difference Campaign so as to promote it worldwide and we have also got a very good response for it. So,we also urge you all to like and promote this page on Facebook.

COMEDY OF ERRORS

MBA(FT) 2012 BATCH

ABHILEKHA DUTTA

Abhilekha tumi hola bor muhoniya,
Kotha botora tumar jen hokolure aaita,
Gandhir logot nokora ketiyau holi goli,
Hokolure logot enedore thakiba mili juli.

AGAM DOLEY

Karta hai wo baatein jarurat se jyada ,
Kabhi-kabhi usko khud hi samajh nahi aata ,
Haath me leke ghumta hai wo mobile TV jaisa,
Par aadmi hai wo seedha-saadha…..

AGNI PRASAD PAIT

Aiya hol amar Agni,
Jibonor lakhya jar hoi porise tuponi,
Ki kom nu aru tar kotha,
arombho huwar agotei hekh hoi pore tar jibon gatha….

ARNAV BORAH

Mil gaya jo use Mr. Freshers ka khitab,
Ho gaya banda wo bilkul chup-chap,
Najane kiske khayal me rehta hai wo banda,
Love search ban gaya hai uska naya life funda….

ARUP BORDOLOI

okol Arup nohoi dei, "The Arup", aiya ahi gol amar "Raiz",
Hota hai jo koi ghatna CMS main,
Ghar pahuchne se pehle update ho jata hai FB main,
Meghalaya se hai usko bahut pyaar,
Kyu ki who reh chuka hai Star Cement ka "Star"….

ASLAM KHAN

His name is Khan and he is not studious,
Parhai ke alawa har kaam hai iska hit list.
Kahi shadi karke na fas jaye ye bechara.
Kyo ki ye bhi hai halat ka maara

DEEPJYOTI POKHREL

Curly hair wala ek ladka,
Pehenta hai wo kapda dheela-dhaala,
Maan ka hai wo bahut hi sachha,
Wo hai class ka eklauta "Kancha"….

DEEPJYOTI BHATTACHARJEE

Hai to ye gopiyo ke kanhaiya,
Par ban na paya kisi ke saiyan,
Ghas to dala hoga kayi choriyo ne isko,
Par har waqt kehta, "Chal hat.Yaha se khisko."

DEEPTI SINGH

Gori chitti hamari Deepti,
Baatein karti hai khatti-meethi,
Smile hai uski teekhi churi,
Ladki hai wo rajput kudi…..

DUBARI TALUKDAR

Prem hagorot motoliya akakhot,
Pohon-likhonor eta complete package,
Ronga pulse'ror goraki eau,
Bisari je napau kot nu thake teu….

EUROPA CHOUDHURY

Dayaan jaisi choti iski,
Baatein iski nakhre wali,
Jaane kaha se aayi hai ye ladki,
Ghadi-ghadi jiska dupatta hai sarka….

GYAN JYOTI SAIKIA

Ye hai hamare class ka lovely singh,
Kapda pehenta hai wo perfect fitting,
Ladki se nahi karta hai wo koi setting,
Bas hoti hai hostel me chupke-chupke meeting….

HRISHIKESH BARMAN

Iss pet ko main kya naam du,
Baichain pet ko kaise aaram du….
Bathing, shaving se hai nahi koi naata,
Khane-peene ke alawa usko kuch nahi aata….

JOYSHREE BORAH

Jai Jai Joyshree namah,
Koti-koti pronam tumak,
Tumar darkhanai jogai amar spriha,
Hodai derike holau jaan tumi class loi aha….

JUNUKA DAS

Amar moromor khuri deu kotha aru ki nu kom,
Lage nu jaak dekhile bor morom,
Thake hokolure logot mili juli,
Jopiyai fura jaan ati bhekuli….

JYOTI PRASAD PEGU

Pegu dada'r mohima opar,
Boyokha etiyau bholi diya nai jar,
Bahirot kori thaka prem lila,
Pise classot hai dhore teur tuponir khela….

KANDARPA SHARMA

Latak-matak ke chalta hai wo,
Figure se jalata hai ladkiyo ko,
Samjho na isko jara bhi kamjor,
Ye hai hamare neta candi poo….

KASHMIKA NEOG

xanto xisto amar kashmika bor,
Ghura-ghuri koriu eur nalage bhagor,
Samjho na inhe tum weak,
Kyuki ladki hai ye badi hi sweet….

KAUSTAV KASHYAP

Saari ladkiyo ka hai wo chaheta,
Par unka dil hai ki Arup pe atka,
Kano me headphone lagaye rock gaane hai sunta,
Apne dosto ke alawa aur kisi ke saath nahi ghumta….

KAVERI BANIKYA

Kaveri ne kauri dhoribo ke nuari,
Duyujen eke homoniya puali,
Guwahatir bor moromor numoli,
Thake xokolure logot umoli jamoli….

KAVERI HAZARIKA

Top nokoru buli nahe tair rati tuponi.
Pohi pohi ji hol kitapor rani.
Pise baideo, log homoniyaku olop homoy dibo.
Nohole MBA degree loinu ki laabh hobo.

MADHULIKA SINGH

Naam se hai lagti hai yeh Madhubala,
Par awaaz aisi ki bhage jag sara;
Mast matakkali hai hamari yaara,
Raat ko ghume yeh jag sara.

MADHURJYA GOHAIN

Kitabein bohot si parhi hogi tumne,
Magar ek chehra hain jo tumne parha hain,
Parha hain, parha hain, kafi details mein parha hain
Kabhi hume bhi batao ki kya kya parha hain.

MEGHNA BORGOHAIN

Moon jai ,Moon jai, Meghna aru Moon jai.
Moon'k dekha pale ,Meghna jagi uthe
Naharkatiya loi jabole lahe lahe usor pabole,

MRIGUNKA GOGOI

Bike hain iski public sawari,
Jisme baithe badalti naari,
Josh mein hosh gawaon na bhaiya,
Kyunki intezaar main hai tumhare saiyan.

NABA KISHORE TAMULI

Laptop se kare hai wo itna pyar,
Bhul jayeh who sara sansar;
Chaata uska pyara mitra,
Jisme who dekhe jeevan sathi ka chitra.

NAZRUL ISLAM

Insan se jyada wo kare kutto ko pyar,
Nahi hai uska koi sacha yaar;
Adi uska adhi ghar wali,
Najane kon hai uska baharwali.

NIHARIKA BORAH

IPC , CRPC se hai uska purana nata ,
Jhank ke dekho to kuch yaad nahi ata;
Dieting se kuch nahin ho raha fayada,
Pata nahin kis ne diya yeh bekaar idea?

NIKHIL MODI

Sabki maa ka ******(Ladla),
Hai yeh banda bhola bhala;
Jubaan uska aisa chalta,
Ki censor board bhi Sharma jata.

NISHA JYOTI SAIKIA

Lovely singh ki pyari behna ,
Rehti hai woh sehma sehma;
Jabse bani hai woh model,
Pehnne lagi hai who high heel sandal.

NOMITA TANTI

Koyal jesi boli hai iski,
Namrah hain hamari Nomita;
Achanak se kya ho gaya hain tumhe?
Parhaye hain kya, itna satata?

PANKAJ DUTTA

Mariani ka hai who banda,
Figure maintenance hai iska funda;
Chup chap sa rehta hai yeh
Magar sab ki khichayehe karta hai yeh

PINKY GOGOI

Eiya hoise aamar Original Pinky,
Kotha bur kintu tair korkoriya nimki,
Secretly bonise tai homajor Princess,
Kintu social networkingot hai nai tair interest…..

POOJA DHAR

Exams ne bola mujhe bachao ,
Warna ye kha jayegi mujhko;
Ratta marne ki hai rani,
Itni si hain inki kahani.

PRANAMIKA SAIKIA

Moromor buwari morom loba ,
Classor lora burok iman ke namariba;
Akol MBA degree loi bohi nathakiba,
Olop soru heta dhoribole hikiba.

PRITISHREE BORKAKOTI

Bogi dhuniya koi amar maajoni,
Pise kom koi kore tai hahi dhemali;
Lora buror pora thake tai atorot,
kune jane kinu ase ontorot..

PRIYANKA MOHAN

Chulbuli champakali hamari rajkumari,
Hasne hasane ka Phd. Kiya hai,
BVFCL mein uska dil hai atka,
Koi na jaane kispe dil hain matka.

PROJIT BHATTACHARJEE

Insan hain ya aatma zara batao yaara,
Class me hote huwe bhi gaayab rehta;
Presentations iske hai majedar bade hi,
Jo hasade hamare Mithun Sharma sir ko bhi….

PURABI CHOUDHURY

TET Pass kori aahil aamar Tetai,
Make- up kori tulile nijoke hojai,
Oti talented ei Munu Mai,
Kintu class bunk maribo paai aan kaloiku nesai.

RABBY ULLAH

Kareena se takkar deti humari Rabby,
Zero size figure maintain hai yeh karti,
Taake sabko ek kone mei baithke'
Najani kiske khayalon mein hai rehti.

RAHUL KUMAR DAS

Dimaag hai MBA mein, par dil hai BBA mein,
Kya kahun dost aap hai nirale,
Pehle laga tha aap ho kaafi gup chup,
Par ab pata chala aap kitne ho siyane..

RISHIKESH DUTTA

Dutta bhaiji yeh kya ho gaya,
Education department pe pyaar aah gaya,
Najane kitne bar hai khudko tora,
Kab sudhrega re yeh chora…

RITHIN DEY

Ahi gol amar moromor Tintin Babu moshai,
Geet dhemalir majot hokolu herai,
Bodmasi kaamot thake hodai aagot,
Pise classot he nedekhu ei bhokotok.

SAMUJJWAL CHAKRABORTY

O tuni dada tumi kotha shuno na,
Jartar shate dating maro class ke chino na,
Hai to kiya usne kayi ladkiyon ko propose,
Par afsos, ki na mila use ek bhi red rose.

SANCHITA BARUAH

Labour pink colour pindhi,
Jai amar Sanchita rani,
"Pani" khaise ne khuwaise, najanu logoriya,
Pise khai khai nabhagore amar ei homoniya.

SANDEEP DAS

Gaana gaye banglapatti humaro,
Shayad honge iske hazaro paro,
"Mera mann" hai isha favourite gaana,
Bechara banata hai bakwass taraana.

SATABDI HAZARIKA

Express bujai tumar naam,
Pise himane lahe hoi tumar kaam,
Hohoj horol bor tumi hera bandhobi
Hiki juwa CMSot keneke besibo lage aalu aru kobi

SUDESHNA BORDOLOI

Pocket size power house buli hokolue maate,
Pise logor dugorakir bahire aan karu logot nathake,
Kiyo nu tumi aamak aatorai rakha,
Ami nathakile nohoi janu CMS adha?

SUJATA MAHANTA

Lajuki Sujatar kotha aru kinu kom?
Open flirting'r class eta sage tair pora lom,
Hokolu kamote aag barhe aamar Sujata'i,
Ki nomuna nu hajile ei bidhatai.??

SWAMICK CHOUDHURY

Lumia kini barhil jen taar taao,
Egorakir bahire aan kaku nidiye Bhaao,
Last benchor ekhet permanent goraki,
Hator Tattoo'e diye ekhetor sinaki.

TANUSHREE PANGGING

Tanushree hamari badi sayani,
Aate hi chalaya chakkar nirali,
Zulfo main fasa bhaiya ji ko,
Taaki future me koi problem naa ho…

Achintya Sekhar Sharma

"The Gym boy"
White Scooty pe aata hain, gym har roz jaata hain, Hai nahi ye kisi se kam, inke drama mein rehta hain hamesha bohut dum.
Helpful, Energetic & Always Ready for the task.

Arup Hazarika

"The Xo"
Internet se hai inko pyaar download karte rehte hai kuch bhi hazaar, sab information rahti hain inke paas, hai ye bohut ladkiyo ke khass..Uses different hand gestures while talking.
Always ready to help, Techie & Addicted To Rap Music

Ashma Sultana

"Kiiii korisoooo" hoi tair favourite word, hour hour kothat kore bor dangor dangor khong
Always Comes up with a Smile . Helpful.

Basab Kumar Sarma

"Dramebaaz"
Rag Rag mein hai drama isiliye class mein bhi wo yahi karta , Politics Mein hai uska bohut interest, but hawa se use lagta hai dar …
Guess Why??
Supportive & Nice Human Being

Bishakha Borgohain

Caterpillar walk hai jiski pechan cell phone hai uski jaan, Teddy bear se karti hai pyaar woh hamari class ki puff girl hai yaar.

Bishakha Sharma

Surili hai awaaz zinki, Xerox machine se hai pyaar, Xerox karwa ke nahi thakti din raat, wo padhti rahti ab to bass karo yaar ….

Bishal Ghosh

Khayalo mein… "Day Dreamer"
Khoye rahte hai ye hamesha apne sapno mein graphics banate hai wo laptop mein ..
Favourite place hai Doom Dooma..Ghumne jate hai baar baar.

Biswajit Gogoi

Bhai inka to ek he hai funda muh mein rajnigandha kadmo mein duniya
Supportive,& Always Ready for friends.

Deep Khati

Dosto ka dosto yaaro ka yaar
Sharmila hai uski ada yaaro pe hai wo maarta isiliye raat raat bhar game khelta rehta.
A Good friend.. always there for the friends.

Dimpi Chetia

Chota packet bada dhamaka sirf table tennis khelne ko usko aata , pepsi atom hai uska nick name, bihu mein kamaya hai bohut fame !!

Geetartha Jyoti Mudoi

Sansaniko cheedti hui uski awaaz jaati hai. Ball ko pharte hue sixer wo lagata hain .Dhol bojai dhink chak dhin dhin. Hai wo yaaro ka yaar hamara pyaara C.R.
Dedicated to Cricket, helpful & nice human being.

Malobika Saikia

Korean movies ka hai jisko craze , hairs kiya hai apne straight, Laptop pe game wo khelti rahti, uske baad ghanto tak so ti rahti.

Nazlina Begum

"Padhaku"
Studies & hairstyle Mein hai uski jaan,
Exam ke time rahti hai pura worried, sabko deti hai suggestion solid. Aur main baat Twilight movie ki hai die hard fan.

Naseeb Kumar

"The Hulk of the class"
Alop alop kothat ahe taar laz, misiki misiki hahi thake, autot mohanbari jaute maze maze hui thake.

Niharika Buragohain

Usko frock pehnna atcha hai lagta ,naak pe gussa hardum hai rehta, Fashion ka hai craze pura, harbari mein rahti hai har din sara.

Noopur Keshan

Interior designing mein hai inka interest, chocolate banane mein hai best . Innocent Hai uski smile, chal sakti hai wo miles.

Pallavi Das

She loves to watch movies with her friends. She's a good dancer, specially bihu ..
Helpful & nice human being.

Pallavi Sonowal

"The Silent Girl"
Class mein rahti hai fully chup chap
Sirf mahila samiti se karti hai baat … Talk to others too !!!

Paras Pratim Saikia

"Eid Ka Chand"
Badminton mein hai inki jaan basti, isiliye class mein present hai sasti !!!

Payal Chetri

"Captain"
Hai Wo pyaari captain hamari, field mein sixer pe sixer lagati, bolti hai thoda kam, panga mat lena guyz zinme hai bohut dum.
All rounder dedicated to sports.

Pranjal Saikia

Lambu hai uski height, nahi karta kisi ke saath fight, Paapon hai uska favourite singing star, uska show dekhta hai har baar.

Puja Mondol

"Hitler Didi"
Bimar hona inki hai pechan, "toijano ne nai" koi thake bare bare. Photographyt ase tair interest, bohut khong uthile koi eiar pa phut. Energetic in Sports & other activities . Supportive & Helpful.

Raaj Dey
'Hungry Man'
Hamesha rahta hai khane ki tallash mein, jaha mil jaye wohi hai thikana.
Supportive & Good human being.

Shantanu Brahma
Hasate hai yaaro ko baar baar, Inke hai saukh hazaar.
The Fast bowler in the cms team.

Swapneel Tamuly
"Addicted to Counter Strike"
Any time kheli thake game.. OK FINE koi after every conversation…

Swagata Mahanta
"The Childish girl"
Modelling se karti hai dhero pyaar Hamesha jaldi mein kyun rahti ho yaar ???
Fulltu Emotional Bandi hain !!

Swahin Sultana
"Another Silent Girl of the class"
Dekhti rahti hai animation movies har din, favourite hai Tin Tin !!

Trideep Kuli
Confused rahne ki hai aadat inko,
'aitu kanaka korim na' puchte hai sabko,
Hamesha Rahte hai Silky ke saath, pata nahi kya hai baat….

Updesh Kaur
Bolti hai ye itna zaydda, samandar ka pani lage uske age fika. Kavi kavi karti hai thoda bohut drama, but ramp walk se jati hai sarma..
Funny & talkative

Niranjan Gogoi
Ate hai apni basanti (bike) pe, hai inka andaz nirala,
Yehi dosti yahi pyaar ye tune kya kar dala (he uses this line most)….

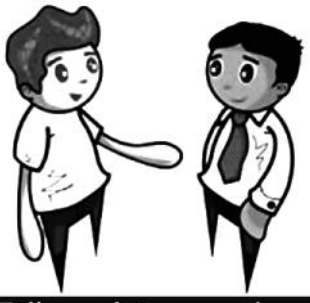
Chandan Hazarika
Atchi Acting karte hai class mein, Rahte hai hamesha cool
A guy with excellent memes abilities & always ready for action

Raktim Buragohain
'Ratul da' naam se bulate hai inhe class mein, rahte hai apne alag he tashan mein.
Hudd Dabangg Type!

ONEX (Best Shoes)
DAILY BAZAR, TINSUKIA - 786 125, ASSAM

GRAFFITI

Tell me what you need, and
I'll tell you how to get along without it.

Arguments have two sides, but no end.

JOKES

☺ "A married couple was driving along one day in the country. They just had an argument and now they were both being stubbornly quiet. They passed by a farm where goats, pigs and jack asses stood in the barnyard. The husband snorts, "Relatives of yours?" " Yep"' the wife answered "my in-laws."

☺ "Here's to matrimony, the high sea for which no compass has yet been invented!

☺ A successful man is one who makes more money than his wife can spend. A successful woman is one who can find such a man.

Pritam Dutta
PGDTM 2012 batch

☺ Middle age is when you choose your cereal for the fiber, not the toy.

☺ On the outskirts of every agony sits some observant fellow who points.

☺ Abandon the search for truth; settle for a good fantasy!

☺ Men in a singles bar have one thing in common... they're all married.

☺ An army major visits the sick soldiers, goes up to one private and asks:

M : "What's your problem, Soldier?"
S1 : "Chronic syphilis, Sir"
M: "What treatment are you getting?"
S1: "Five minutes with the wire brush each day."
M : "What's your ambition?"
S1 : "To get back to the front, Sir."
M : "Good man." says the Major.
He goes to the next bed. "What's your problem, Soldier?"
S2 : "Chronic piles, Sir"
M : "What treatment are you getting?"
S2 : "Five minutes with the wire brush each day."
M : "What's your ambition?"
S2 : "To get back to the front, Sir."
"Good man." says the Major.
He goes to the next bed. "What's your problem, Soldier?"
S3 : "Chronic gum disease, Sir"
M : "What treatment are you getting?"
S3 : "Five minutes with the wire brush each day."
M : "What's your ambition?"
S3 : "To get the wire brush before the other two, Sir"

CMS offers the following Programmes at its Campus

MBA (FT)

2 year, 4 semester Full Time Programme
Eligibility : 50% marks in Graduation (45% for SC/ST)
Intake : 60

MBA (PT)

3 year Modular Part Time Programme
Eligibility : Graduation+2 years working experience
Intake : 25

PGDTM

1 year, 2 semester Full Time Programme
Eligibility : 50% marks in Graduation (45% for SC/ST)
Intake : 20

BBA

3 year Full Time Programme
Eligibility : 50% marks in 10+2 (45% for SC/ST)
Intake : 40

NOTIFICATION : APRIL, SESSION : AUGUST

For more details, get in touch with

Centre for Management Studies
Dibrugarh University
Dibrugarh 786 004 (Assam)
Phone : +91-373-2101423, Fax : +91-373-2370323, Email : contact@cmsdu.org; URL : http://cmsdu.org

* Information contained herein is subjected to change

CMSDU ACTIVITIES

NEURONS *started as a Quiz Club of CMS which regularly holds quiz competitions among the student on general as well as on special topics. But now it is being transformed into an Innovation Club so as to make its objectives broader.*

IT REACH *- Centre for Management studies is providing free basic computer education for the school students who are from the economically weaker sections of the society.*

Learning Investors' Club

Learning Investors' Club (LIC) is an effort to initiate a change in the prevailing investment culture. It can also be said that it is an initiative on the part of the students of CMS to learn about Stock Market Investment. It invests in the stock market as a group and has made significant profits. It is also spreading its wings and trying to take bigger steps in which it is involving the people of Dibrugarh town.

Rhapsody *CMSDU have introduced an annual seminar session named "Rhapsody .. the enthusiastic mind" with an objective to highlight the role and need of IT in today's world.*

Rhapsody
the enthusiastic mind..

Prakriti *is an eco club with the punch line 'yes to green' and the vision 'clean and green planet'. The mission and the activities of Prakriti are*

- *To have a clean campus, clean surrounding and clean earth*
- *To give awareness to other people regarding clean and green environment*
- *Plantation programmes*
- *Conducting various activities with the civic bodies to make the environment clean and green.*

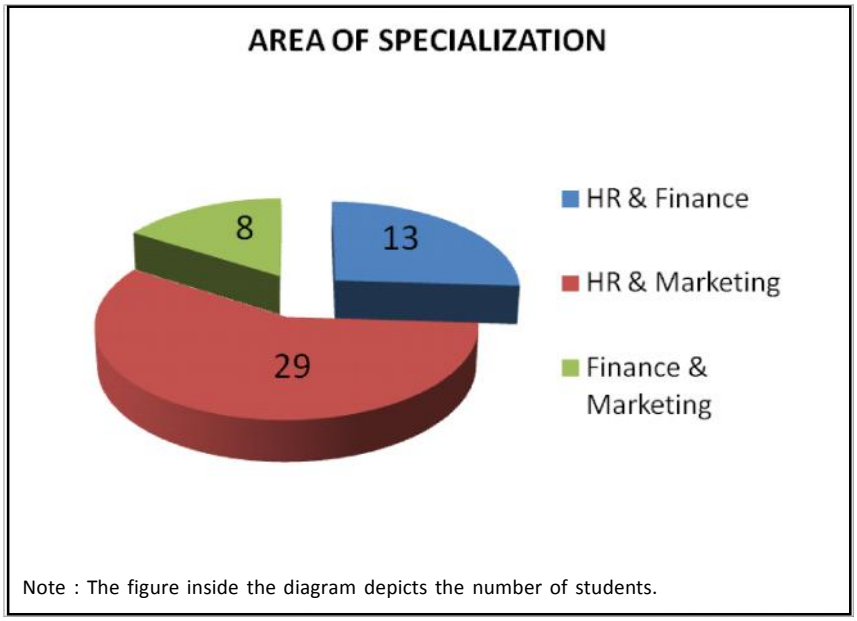
Movieplex *CMSDU have introduced a movie club which provides learning as well as entertainment to the students of the centre.*

Our Final Year MBA (FT) Students
2012 Batch

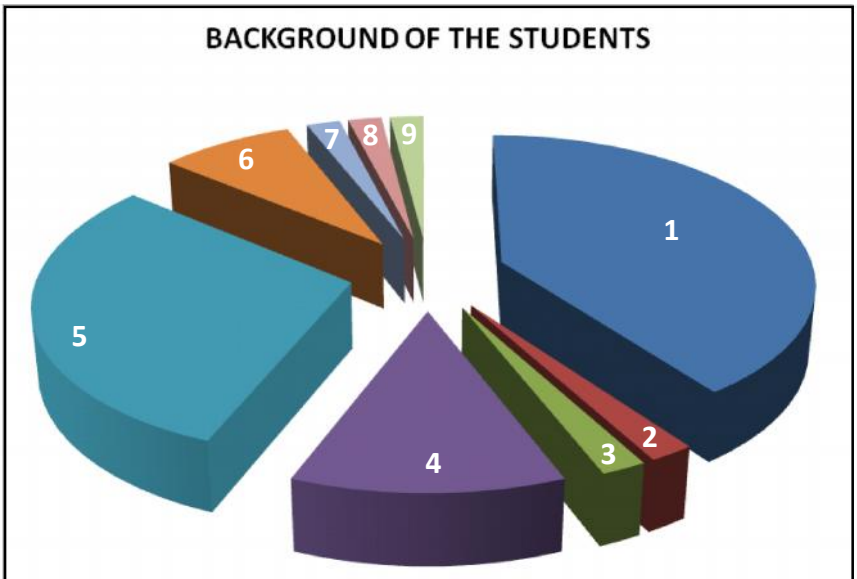
"Accelerating Excellence"

HR & Marketing	HR & Finance	Finance & Marketing
Abhilekha Dutta	Arnav Borah	Nikhil Modi
Agam Doley	Arup Bordoloi	Nazrul Islam
Agni Prasad Pait	Dubari Talukdar	Pankaj Dutta
Aslam Khan	Kaustav Kashyap	Deep Jyoti Pokhrel
Deepjyoti Bhattacharjee	Kaveri Banikya	Preetishree Borkakoti
Dipti Singh	Kaveri Hazarika	Projit Bhattacharjee
Europa Choudhury	Madhulika Singh	Samujjwal Chakraborty
Gyan Jyoti Saikia	Madhurjya Gohain	Sandeep Das
Hrishikesh Barman	Mrigunka Gogoi	
Joyshree Borah	Nisha Jyoti Saikia	
Junuka Das	Pranamika Saikia	
Jyoti Prasad Pegu	Priyanka Mohan	
Kandarpa Sharma	Sujata Mahanta	
Kashmika Neog		
Meghna Borgohain		
Naba Kishore Tamuli		
Nomita Tanti		
Niharika Borah		
Pinky Gogoi		
Pooja Dhar		
Purabi Choudhury		
Rabby Ullah		
Rahul Kumar Das		
Rishikesh Dutta		
Rithin Dey		
Sanchita Baruah		
Satabdee Hazarika		
Sudeshna Bordoloi		
Swamick Choudhury		
Tanushree Pangging		

Details of Final Year MBA (FT) Students 2012 Batch

Note : The figure inside the diagram depicts the number of students.

No.	Students Background	No. of Students
1	BBA	21
2	B.Sc	1
3	B.Sc. IT	1
4	Engg	6
5	B.Com	15
6	B.A.	4
7	BCA	1
8	M.Sc	1
9	B.Pharm	1

Our PGDTM Students
2013 Batch

Anamika Sonowal

Anupam Borboruah

Babli Saikia

Chandramala Buragohain

Khaidem Namrata Singha

Kunaljit Bhatta

Monjita Borah

Panku Baruah

Prabin Bheruah

Remlalliana

Ria Dutta

Rolee Gogoi

Subhalaxmi Sharma

Mailing Address:

CMS Training & Placement Cell

Centre for Management Studies

Dibrugarh University

Dibrugarh - 786004, Assam, India

Teacher Co-ordinators

Dr. Pratim Barua	Cell : +919435394438
Suman Mahanta	Cell : +919435030536
Syed Sajid Ul Islam	Cell : +919435702586

Telephone: +91-373-2101423

Student Placement Co-ordinators

Kaustav Kashyap	Cell : +918752903123	Purabi Choudhury	Cell : +919957576595
Arup Bordoloi	Cell : +919435334996	Kaveri Hazarika	Cell : +919435730677
Rahul Kr. Das	Cell : +918876261085	Pranamika Saikia	Cell : +919401704857
Naba Kisore Tamuli	Cell : +919864778263	Nomita Tanti	Cell : +919613593016

Fax: +91-373-2370323

E-mail : placement@cmsdu.org; Website: www.cmsdu.org

AMBA HEIGHTS

THANA CHARALI
DIBRUGARH

Mobile : 9954717739
9401881187

DISHU ENTERPRISE

Authorised Distributor :
SANSUI CRTV, LCD-TV. &
GODREJ HOME APPLIANCES

H.S. ROAD, OPP. DRUG HOUSE, DIBRUGARH-786001, ASSAM
E-mail : dishu.dib@gmail.com

The finest blend of garden fresh Assam CTC Tea
Su-Sakti
TEA
100% Assam CTC Leaf
Packaging & Marketed By :
M/S S.R. Trading
B.H. Road, Dibrugarh-1 (Assam)

R.R. & Co. Pvt. Ltd.

(Agent : Indian Oil Corporation Ltd.)

GHOORONIA TEA CO. PVT. LTD.
SAROJINI TEA CO. PVT. LTD.
RAJSHREE TEA & IND. PVT. LTD.
TIMON TEA ESTATE
(Manufacturer of Quality Black Tea)

M/S. SHRI SHYAM POLYMERS

(Manufacturer of Quality PVC Pipe)

M/S BIMAL KUMAR JAIN

(Deals in Transportation of Pol Products)

HEAD OFFICE : R.K.B. Path, Kartickpara, Dibrugarh - 786001, Assam

DIBRUGARH DISTRIBUTOR PVT. LTD.

WHOLESALE DEALER OF ITC LTD.

CHOTAGOLA, A.T. ROAD, DIBRUGARH 786 001, ASSAM
PHONE : 2321935

Russian Bond

Suits, Blazers & Trousers
Available at

MINERVA STORE

Complete Mens Wear & Specialist in Schol Uniforms

NEW MARKET, DIBRUGARH-1 (ASSAM)

PHONE : 0373-2322782 (O) / Email : sanjay.mordani@yahoo.com

THE ENVIRONMENT FRIENDLY MANAGERS

A Tree Planted
A Bucket of Water Saved
An Ounce of Petrol Conserved
A Plastic Bag Reused…

Small Contributions from an Individual
But when Looked in Totality makes a BIG Difference!

Come Let us Make the Difference
We Owe it to Mother Earth

Let us NOT Forget
That this Planet is the ONLY Home We Have!

It pays to be environment friendly
So care for the environment

prakriti yes to green

Issued by **Prakriti, Centre for Management Studies, Dibrugarh University** in *public interest*.

We are sincerely thankful to our esteemed sponsors

OIL AND NATURAL GAS CORPORATION LTD. (ONGC), ASSAM ASSET

OIL INDIA LIMITED

STATE BANK OF INDIA

NUMALIGARH REFINERY LTD.

INDIAN OIL CORPORATION LTD. (AOD)

TIKHAK AUTO AGENCY, JAIRAMPUR

ASSAM GAS COMPANY LTD.

CAS COMPUTERS, TINSUKIA

SUPER INFRATECH PTE. LTD.

PRASAD AND COMPANY (PROJECT WORKS) PVT. LTD.

INDIA POST

CHANGLANG OIL TRADERS, CHANGLANG

V2J LUBRICANTS, TINSUKIA

SU-SHAKTI TEA

AGARWAL TIMBER / AGARWAL HOME SOLUTIONS

COMPU PLUS, TINSUKIA

DADHICH ELECTRICALS

R. R. & CO. DIBRUGARH

DIBRUGARH DISTRIBUTORS PVT. LTD.

DISHU ENTERPRISE

MINERVA STORES

AMBA HEIGHTS

SHANTI BASTRALAYA

MOHINI'S

BATA, TINSUKIA

HOTEL RAJAWAS, DIBRUGARH

STAR INFOTECH, DIBRUGARH

MAHAVEER PUBLICATIONS

ONEX SHOES, TINSUKIA

MITTAL PHARMACY, TINSUKIA

MITRA AGENCY, TINSUKIA

PRADYUT HAZARIKA

ANSHUMAN BORDOLOI

PUNIT AGARWAL

SARDAR FOHIMUDDIN AHMED

SIB AND JIT'S LIFE

ADVERTISEMENT INDEX

	Page No.
AMBA HEIGHTS	59
CAS COMPUTERS, TINSUKIA	34
DADHICH ELECTRICALS	36
DIBRUGARH DISTRIBUTORS PVT. LTD.	58
DISHU ENTERPRISE	56
INDIAN OIL CORPORATION LTD. [AOD]	COVER PAGE 4
MINERVA STORES	59
MITRA AGENCY, TINSUKIA	20
MITTAL PHARMACY, TINSUKIA	14
ONEX SHOES, TINSUKIA	47
PRASAD AND COMPANY [PROJECT WORKS] PVT. LTD.	COVER PAGE 2
PUNIT AGARWAL	12
R. R. & CO. DIBRUGARH	58
SHANTI BASTRALAYA	14
STATE BANK OF INDIA	COVER PAGE 3
SU-SHAKTI TEA	57

CMS Theme Song

কথা ঃ সুব্রত খাওগু
সুৰ ঃ স্বাক্ষৰ শর্মা

সমুখৰ মুকলি পথে মাতিছে
দুচকুত সপোনে আজি হাঁহিছে
নতুন দিনৰ
পোহৰৰ বেঙণি
নতুন যুগক
ল'ম আঁকোৱালি

CMS Where Dream Comes True
CMS We Are Proud of You

आँखों में लिये हजारों सपने
चल पड़े जो घर से निकल
ऐ हवा तु बता मंजिल है कहाँ
इस आसमाँ के तले
कहीं है ऐसी जगह
तकदीर से जो हमको मिले
अब मंजिल होंगे बाहों में
जीत होगी हर राहों में
आसमाँ भी होगा अब कदमों में।

CMS Where Dream Comes True
CMS We Are Proud of You
The teachers of CMS
are the best of the guides
They are the stars who'll
guide you all the way
to sail across the river of life
And inspire us soar high
They are the best of the guides
CMS .....

With Best
Compliments from :

DIBRUGARH

"Earth provides enough to satisfy
every man's need,
but not for every man's greed."

(Mahatma Gandhi)

Committed to a clean environment ....
in thought & deed.

INDIAN OIL CORPORATION LIMITED

(ASSAM OIL DIVISION)

P.O. DIGBOI - 786171
ASSAM

इंडियनऑयल
IndianOil

Assam Oil

VISION BEYOND TOMORROW